

ŠOLSKO
LETO
2022-2023

ŠENTJANŠČICE

ŠOLSKE
MURŠE

KAZALO

Nagovor ravnatelja	stran 1
1. razred	stran 2
2. razred.....	stran 6
3. a razred.....	stran 8
3. b razred.....	stran 11
4. a razred.....	stran 17
4. b razred.....	stran 24
5. razred.....	stran 32
6. a razred.....	stran 36
6. b razred.....	stran 40
7. razred.....	stran 46
8. razred.....	stran 50
9. a razred.....	stran 56
9. b razred	stran 61
Projekti in dejavnosti.....	stran 67
Dosežki učencev v šolskem letu 2022/2023	stran 96

NAGOVOR RAVNATELJA

Počasi zaključujemo s poukom v tem šolskem letu. Vsi delavci na šoli vam, učencem, želimo pomagati na poti usvajanja znanja, predvsem pa pri oblikovanju vrednot, ki so potrebne za prijetno sobivanje s sošolci, in z vsemi tistimi, s katerimi se srečujete vsak dan.

Ob koncu šolskega leta smo na OŠ Šentjanž pri Dravogradu izvedli prireditev ob dnevu šole z naslovom Po poti odličnosti. Na ta dan dejavnosti ste učenci spoznavali in razmišljali o življenjskih vrednotah in načelih, ki vodijo k uspešnosti, in vse to predstavili staršem in ostalim obiskovalcem. Pomembno je, da se zavedamo, da odličnost NI popolnost, ampak da odličnost pomeni, da damo od sebe najboljše, kar imamo in naredimo iz sebe največ, kar lahko. Torej lahko čisto vsak od nas sledi in živi 8 krogov odličnosti = 8 močnih življenjskih vrednot in načel, po katerih živijo uspešni ljudje in za katere želimo, da bi postale del našega vsakdana.

Temeljna načela oz. vrednote so: odgovornost za lastna dejanja, predanost pri uresničevanju lastnih ciljev, govori z dobrim namenom, fleksibilnost v tem, da smo pripravljeni poskusiti različne načine, da bi prišli do svojega cilja, »To je to!« – pozitiven odnos do dela, časa, sebe in drugih, napake vodijo k uspehu ali kako se lahko učimo iz svojih napak, integriteta ali kako usklajujemo svoje vedenje s svojimi vrednotami ter uravnoteženost v življenju.

Na šoli si želimo, da bi omenjene vrednote postale del našega vsakdana, zato bomo naslednje šolsko leto skozi različne dejavnosti poglobljeno spoznavali le-te.

Pred vami je šolsko glasilo Šentjanščice, v katerem so zbrani številni prispevki naših učencev, tako literarni kot likovni, ki so nastali med poukom in v okviru dodatnih dejavnosti, vse skupaj pa je obogateno s fotografijami.

Na tem mestu so objavljeni tudi dosežki učencev na različnih področjih, ki jih ni malo. Mnogi se lahko pohvalijo z zavidljivimi rezultati na državnem nivoju, ki so odraz sprotnega, trdega dela. Ponosni smo na njih!

Nekateri v tem šolskem letu zaključujete svoje osnovnošolsko izobraževanje. To je prav gotovo čas, ko se sprašujete, kaj bom v življenju počel/-a, kakšen poklic bom opravljal/-a, kakšno bo moje poslanstvo. Prav je, da ima vsak svoje sanje, da razmišlja o svojem bodočem življenju, da si postavi življenjske cilje, da oblikuje svojo lestvico vrednot. Želim vam, da se vam vaše sanje izpolnijo v čim večji meri.

Iskreno se zahvaljujem vsem zaposlenim na OŠ Šentjanž pri Dravogradu, staršem in ostalim, ki se trudite otrokom, tudi z zgledom, privzgojiti najpomembnejše vrednote, ki jih bodo vodile na poti odraščanja. S tem otrokom širite potencial, da se bodo v »svetu« dobro počutili, ga spoštovali ter cenili.

Uspešen in lep zaključek šolskega leta vam želim.

Marko Havle, ravnatelj

1. RAZRED

VELIKONOČNI ZAJČEK,
Nika Mlačnik, 1. razred

MUCA COPATARICA,
Andraž Balažič, 1. razred

GIBANJE,
Liana Volić, 1. razred

V AFRIKI,
Nuša Viltušnik, 1. razred

MAČEK MURI,
Ula Ramšak, 1. razred

PEDENJPED,
Alen Balant, 1. razred

ŽABJI KRALJ,
Maks Kadiš, 1. razred

VIDNOST V PROMETU,
Vita Ramšak, 1. razred

VLAGAMO,
Lili Moric, 1. razred

PUST,
Mija Salčnik, 1. razred

PTIČNICA,
Kristina Kanduti, 1. razred

SNEŽAK, Aleksej
Valenti, 1. razred

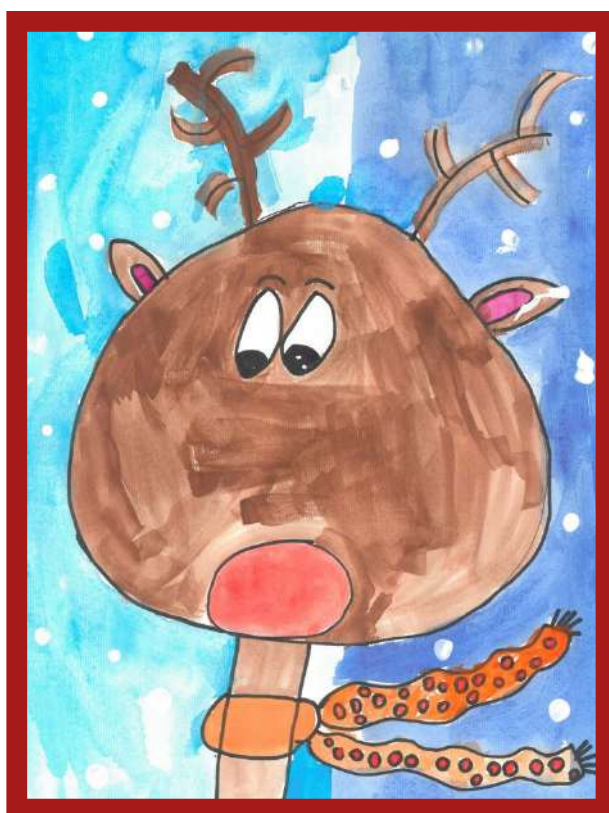
ŠOPEK ZA MAMICO, Tian
Strmčnik, 1. razred

SOŠOLKA, Ema
Vrhovnik, 1. razred

KURENT, Aljaž Mandl
Jauk, 1. razred

JELENČEK RUDOLF,
Špela Cokan, 1. razred

NA CESTI, Elias Nenadič in Tai
Sterkuš, 1. razred

PISANA JESEN, Hana
Kozar Planinšek, 1. razred

POMLAD, Noel Širnik, 1. razred

ČAROBNA ŽIVAL, Nik Vrhovnik,
1. razred

GRAD, Matevž Ferarič, 1. razred

POMOČ POTREBUJEMO VSI, Matjaž
Mandl Jauk, 1. razred

2. RAZRED

ZIMSKA VASICA, Primož
Ravnjak, 2. razred

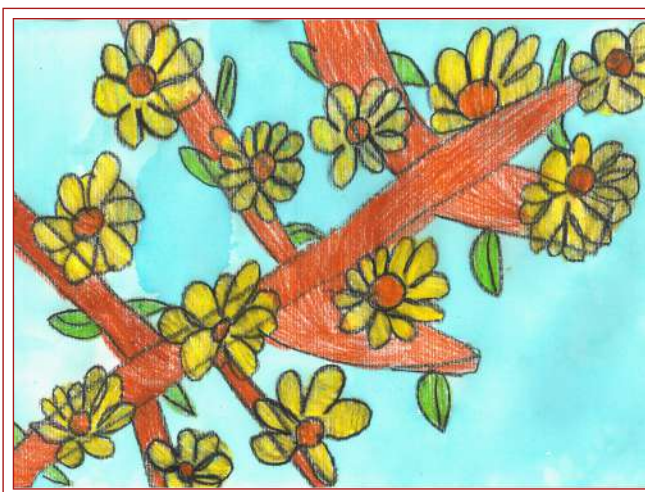
ZIMSKA VASICA, Filip Širnik, 2.
razred

STARI PREDMETI, Jacqueline
Studenčnik, 2. razred

STARI PREDMETI, Aneja Kozar
Planinšek, 2. razred

CVETOČA VEJA, Manca Svetina, 2. razred

JESEN JE TU, Katarina
Repotočnik, 2. razred

JESEN JE TU, Alja Ramšak, 2.
razred

PTICE GNEZDIJO, Patrik
Pokeržnik, 2. razred

PTICE GNEZDIJO, Irina Mršič,
2. razred

3. A RAZRED

MOJA MAMA, Tilen Prikeržnik, 3. a

PLES V GOZDU, Tjaša Večko, 3. a

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA KLARA

Klara mi vedno pomaga in mi stoji ob strani. Imava se zelo lepo. Radi se igrava. Večkrat si prideva na obisk. Imam še več prijateljic, a Klara je moja najboljša prijateljica. Imava veliko skupnih lastnosti. Obe imava radi živali, še posebej hrčke. Prijateljici sva že šest let.

Alja Vrhovnik, 3. a

Moja mami, Klara Žvikart, 3. a

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Moja najboljša prijateljica je moja bratranka Ula Ramšak. Zelo se imava radi. Ula hodi v prvi razred osnovne šole Šentjanž pri Dravogradu. Zelo je prijazna do mene. Jaz jo učim. Pomagam ji pri domači nalogi, ker je sama še ne zna napisati dobro. Ko sem spala pri njej, sva se dolgo v noč pogovarjali. Igrali sva se in počeli še veliko stvari. Gugali sva se na gugalnicah, ki se vrtijo. Zelo je bilo zabavno.

Gaja Kogelnik, 3. a

CVETOČI TRAVNIK, Enja Ramšak, 3. a

MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ

Moj najboljši prijatelj je Miha, ker mi vedno pomaga. Zelo rad se igram z njim in vedno je zelo zabavno. Poznava se že dve leti. Zanimajo naju različne stvari. O tem se veliko pogovarjava. Večkrat igrava karte. Oba rada zmagava. Vendar se nikoli ne prepirava. Lep nama je skupaj.

Matevž Paradiž, 3. a

Igraj se z mano, Gaja Kogelnik, 3. a

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Moja najboljša prijateljica je Neža. Z njo se dobro razumem. Radi se igrava za živali in masažo. Takrat se z nama igrata Klara in Alja. Z njima se pogosto igrava. Večkrat je Neža prespala pri meni. Ko je pri meni, se igrava različne igre. Nazadnje sva se igrali ples z zapestnicami, ki se svetijo v temi. Rada mi pomaga, jaz pa njej. Veliko se druživa. Prišla je na vsako moje praznovanje rojstnega dne. Neža mi je pri srcu. Takrat, ko je ni v šoli, jo pogrešam. Pri njej mi je všeč njeno dobro srce in ker mi zaupa. Ko se z Nežo še nisva toliko družili, se je družila z Aljo in Gajo. Pogosto je menjala prijateljice. Čudno mi je bilo. Zdaj smo prijateljice vse. A z Nežo mi je najbolje.

Enja Ramšak, 3.a

TIHOŽITJE, Neža Laznik, 3. a

JELENČEK RUDOLF,
Matic Mesner, 3. a

ŠKRATKI, Belma Halilagić,
3. a

SNEŽAK, Alja Vrhovnik, 3. a

BELI MEDVED, Adam Golob, 3. a

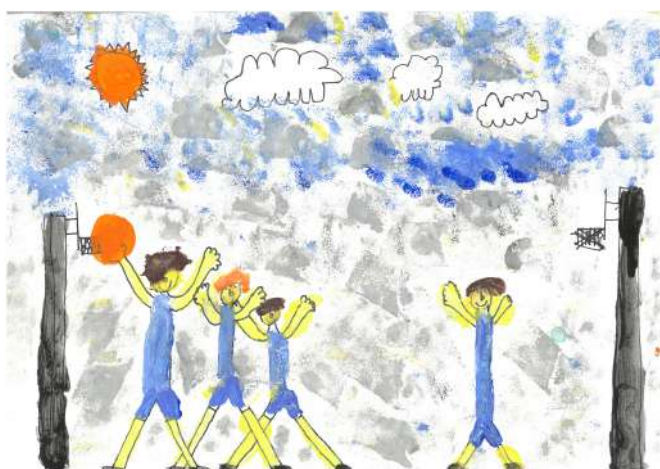

Na sprehodu, Neža Laznik, 3.a

Na travniku, Anej Knez, 3.a

Košarka, Jakob Ošep, 3.a

Košarka, Miha Doler, 3.a

Imenožučki, 3.a

3. B RAZRED

NAŠE MAME, 3. b

ŽOGANJE V GOZDU,
Dalija Cehner, 3. b

GOBARJENJE S PRIJATELJI,
Ema Kac, 3. b

LIČKANJE

Babica mi je pripovedovala, kako so nekoč ličkali koruzo.

Zjutraj so se zbrale ženske na njivi. Trgale so koruzo. Vsaka je šla med dve vrsti in trgala na obeh straneh. Možje so prišli z vozom in koruzo zvozili domov. Doma so jo vsipali na velik kup. Zvečer so se zbrali sosodje in skupaj ličkali. Možje so vezali po dve ali štiri koruze skupaj in jih nosili na podstrešje. Tam so jo obešali na drog, da se bo dobro posušila. Med delom so peli ali pa si pripovedovali zgodbe in šale. Ko je bilo ličkanja konec, pa so se »bulali«. Po navadi je kak fant puncil pod pulover natlačil koruzno ličje. Za malico so dobili kruh in jabolka. Babica pravi, da jim je bilo zelo lepo.

Alja Pirnat, 3. b

RDEČA KAPICA, Ema Kac 3. b

KEKEC, Rene Filač Skale, 3. b

OČE SE JE POŠKODOVAL

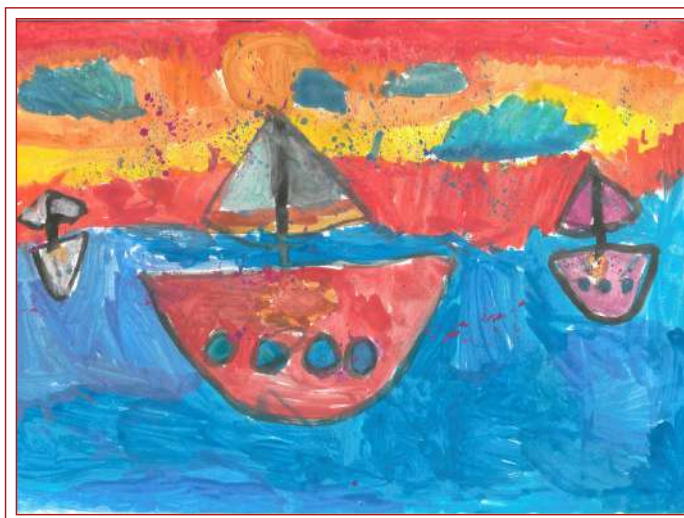
Nekega poletnega dne smo z mamo, sestrama in bratrancema šli na kopanje v Moravske toplice. Ata je ostal doma, saj je moral popravljati avtomobile. Mi smo se veselo kopali, medtem pa se je ati doma zelo poškodoval. Zlomil si je nogo in počila mu je tudi žila. Na srečo je bil z njim tudi stric, ki je takoj poklical 112. Očeta so reševalci odpeljali v bolnišnico, kjer so mu zdravniki pomagali. Rano so mu zašili in mu namestili mavec. Kmalu je prišel domov, a noga ga še vedno boli. Imel pa je srečo, da je imel ob sebi strica, ki je takoj poklical pomoč.

Dalija Cehner, 3. b

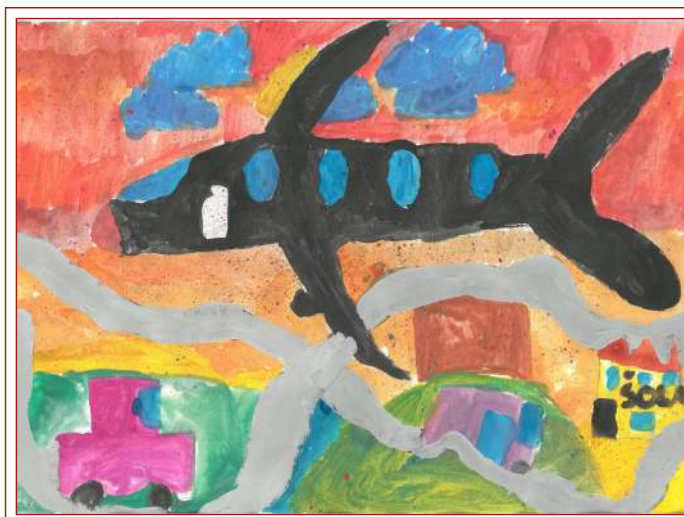
POPLAVA V NAŠI VASI

Bili so dolgi deževni dnevi. Proti večeru je sosedom zalilo klet. Ker sami niso mogli izčrpati vse vode, so na pomoč poklicali gasilce. Prišli so z velikim rdečim gasilnim avtomobilom. Imeli so veliko črpalko. Cevi so napeljali v klet in vklopili črpalko. Ko so vse izčrpali, so še očistili cesto v naši ulici. Tudi jaz sem jim pomagal škropiti cesto in pometati z metlo. Ko smo končali, so se mi gasilci zahvalili za pomoč. Sosed je bil zelo vesel. Tudi jaz sem vesel, ker so gasilci tako prijazni in vedno priskočijo na pomoč.

Vito Krajnc, 3. b

NA MORJU, Jera Krajnc, 3. b

PROMET, Alja Pirnat, 3. b

DEDKOVI SPOMINI IZ OTROŠTVA

Moj dedek je živel na veliki kmetiji. Imel je osem sester in štiri brate. Bil je najmlajši v družini, rojen v času vojne.

Zelo dobro se spomni svojih otroških let. Kot otrok je moral pasti ovce in krave na bližnjih travnikih. Skupaj z brati so se na paši radi igrali. Niso imeli igrač, zato so si jih izdelali iz naravnih materialov. Za igro so uporabili smrekove storže, ki so jih imeli za »kravice«, ovčke iz borovih storžev, štalo pa iz lubja.

V šolo je hodil 7 km peš. Poleg preproste torbe za šolske potrebščine je moral vsak dan nesti tudi kanglico mleka za stranke, ki so dobivale mleko od njih. Včasih se je zgodila nesreča, da se je mleko polilo in sledila je kazen. Včasih je zato zamudil tudi pouk. Spomni se, da so bili učitelji zelo strogi. Če so otroci ušpičili kako neumnost, so bili kaznovani. Učitelj jih je z ravnilom udaril po roki ali pa so dobili drugo kazen.

Svojega otroštva se kljub pomanjkanju materialnih dobrin rad spominja. Bilo je veliko snega in skupaj s sosedovimi otroki so se najraje sankali ter smučali z doma narejenimi sankami in smučkami.

Dedek nam zelo rad pripoveduje o starih časih in kaj vse se muje zgodilo v otroštvu in mladosti.

Jera Krajnc, 3. b

CVETOČI VRT, 3. b

DEDKOVI SPOMINI IZ OTROŠTVA

Moj dedek je živel na veliki kmetiji. Imel je osem sester in štiri brate. Bil je najmlajši v družini, rojen v času vojne.

Zelo dobro se spomni svojih otroških let. Kot otrok je moral pasti ovce in krave na bližnjih travnikih. Skupaj z brati so se na paši radi igrali. Niso imeli igrač, zato so si jih izdelali iz naravnih materialov. Za igro so uporabili smrekove storže, ki so jih imeli za »kravice«, ovčke iz borovih storžev, štalo pa iz lubja.

V šolo je hodil 7 km peš. Poleg preproste torbe za šolske potrebščine je moral vsak dan nesti tudi kanglico mleka za stranke, ki so dobivale mleko od njih. Včasih se je zgodila nesreča, da se je mleko polilo, in sledila je kazen. Včasih je zato zamudil tudi pouk. Spomni se, da so bili učitelji zelo strogi. Če so otroci ušpičili kako neumnost, so bili kaznovani. Učitelj jih je z ravnilom udaril po roki ali pa so dobili drugo kazen.

Svojega otroštva se kljub pomanjkanju materialnih dobrin rad spominja. Bilo je veliko snega in skupaj s sosedovimi otroki so se najraje sankali ter smučali z doma narejenimi sankami in smučkami.

Dedek nam zelo rad pripoveduje o starih časih in kaj vse se mu je zgodilo v otroštvu in mladosti.

Jera Krajnc, 3. b

CVETOČI VRT, 3. b

UDAR STRELE

Bili so dolgi jesenski dnevi in že tri dni zapored je deževalo. Tudi grmelo je in udarjale so strele. V nekem trenutku je udarila strela čisto blizu naše hiše in zmanjkalo je elektrike. Moji starši so pogledali okrog hiše in opazili, da sosedje kličejo na pomoč skozi odprta okna. Gorela je njihova hiša, saj je vanjo udarila strela. Takoj so poklicali gasilce in reševalce. Ti so izvlekli sosede iz hiše, gasilci pa so pogasili hišo. Ostali sosedje so nato pomagali, da so lahko že kmalu spali v svoji hiši.

Nedžla Dželilović, 3. b

OBUTI MAČEK, Leon Topler, 3. b

UDARILA JE STRELA

Bilo je vroče poletje, deževen in nevihten dan. Moja babica je bila v skednju in hranila prašičke, krave, kokoši in bibe. Nenadoma je zagrmelo in v skedenj je udarila strela. Skedenj je v trenutku zagorel. Takoj smo poklicali 112. Gasilci so prihiteli v zelo kratkem času. Iz skednja so rešili vse živali. Pomagala je tudi moja družina. Bibe in krave so spustili na pašo, prav tako prašiče, male prašičke pa so rešili v košari. Tudi kokoši so spodili na prosto. Gasilci so pogasili skedenj. Na koncu se je vse srečno končalo in hvaležni smo bili, da so nam gasilci pomagali.

Lana Kulčar, 3. b

MUCA COPATARICA, Lana KULČAR,
3. b

4. A RAZRED

ČETRTOŠOLCI

Mi četrtošolci smo,
radi raziskujemo.

Skačemo, plešemo, pojemo
na ves glas,

da nas sliši cela vas.

Radi se učimo,
pouka nikoli ne zamudimo.

V šoli se imamo lušno,
a ni preveč bučno.

Vsi se nasmejimo,
če kaj narobe naredimo.

Četrtošolci, to smo mi,
z našimi sivimi celicami.

Lana Balant, 4. a

RAZREDNA HIMNA

Mi smo 4. a,
vsak na šoli nas že pozna.
V razredu šestnajst nas je
in radi dobro imamo se.

Sedem punc in fantov devet,
to kombinacija je za deset.

Radi skupaj se učimo,
še raje pa brezskrbno norimo.

Mi najboljši razred smo,
ker najboljšo razredničarko imamo.

Vsi veseli in srečni smo,
ko dogodivščine doživljamo.

NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Draga prijateljica
rada s tabo se igram,
tečem, skačem, rajam vsak dan,
rada te imam.

Skupaj nalogo narediva,
včasih tudi se učiva,
veliko se smejiva
in sladke skrivnosti si deliva.

Ti tako igriva si,
tako ljubezniva si,
najbolj prijazna si,
zato najboljša prijateljica si.

Enna Nenadić, 4. a

MOJ PRIJATELJ

Hvala, ker moj prijatelj si,
zelo rada sem v tvoji družbi.
Vesela sem, ker pomagaš mi,
ko ob tebi sem, izgubim skrbi.

Kadarkoli imam kakšen problem,
tukaj si zame, to dobro vem.
Name se lahko zaneseš tudi ti
in ne rabiš imeti skrbi.

Prepričana sem, da ne boš najin角度
skrivnosti izdal

in da jih boš za sebe zadržal.

Vesela sem, da te imam
in da te sploh poznam.

Zala Popič, 4. a

DRAGI OČKA

Moj očka je največji korenjak,
ko ponoči ne morem spati,
me v naročje vzame
in me tesno objame.

Moj očka me vedno zjutraj razveseli,
ko pred službo me zbudi
in mi lep dan zaželi.

Moj zlati očka, hvala ti,
za vse dobre stvari,
saj lepšaš mi vse dni.

Ana Rutnik, 4. a

DOMIŠLJIJSKI TRAVNIK, Lana
Balant, 4. a

IZMIŠLJENE CVETLICE,
Naja Strahovnik, 4. a

KUŽA NEMO

Doma imam kužka,
ki je hiter kot puška.
Izza hiše hitro prileti,
otroci pa zbežimo vsi.

Ima rjavo dlako,
da se lahko uleže v vsako mlako.
Hiter je kot strela,
dokler se ne odpre marela.

Naš kuža je najboljši,
da ploskajo mu vsi po vrsti.
Ime mu je Nemo
in ima rad viki kremo.

Tian Sterkuš, 4. a

MOJE OTROŠTVO

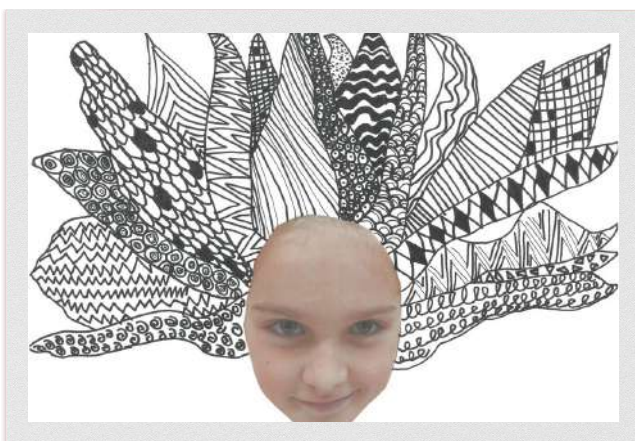
V mislih in v domišljiji se mi pojavljajo slike iz otroštva.

Odraščam na lepi kmetiji, ki jo obdajajo gozdovi in veliki travniki. V jesenskem času grem velikokrat nabirat gobe in kostanje. Zraven mene gresta večkrat tudi moj brat in moja psička Dona. Ko sem bila mlajša, me nikoli niso spustili v gozd samo, saj bi se lahko izgubila.

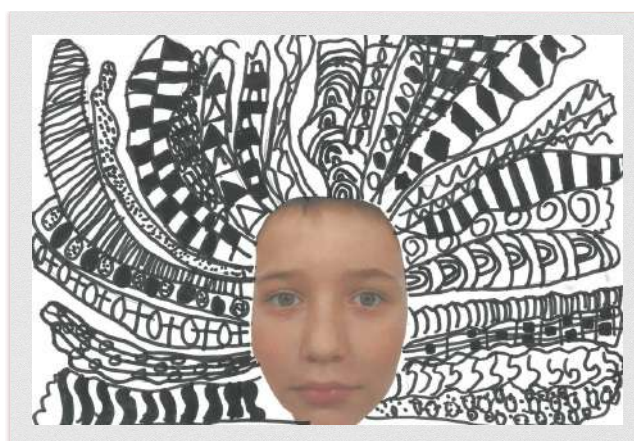
Doma mi že od malih nog delajo družbo konji, muca in moja psička Dona. Na moji kmetiji smo imeli konje že pred mojim rojstvom, tradicija traja že 60 let. Očka me je že veliko naučil, kako se dela s konji, včasih mi pove tudi kakšno zgodbo. Seveda tudi sama veliko pomagam na kmetiji. Ker hodim v šolo, je časa za igro manj, ampak za igro z mojo sestro se vedno najde. Ja, tudi na telefonu rada brskam, ampak ne smem predolgo. Drugače pa še vedno rada tekam po travnikih z mojo kobiljo Laro. Doma vsi uživamo na prostem, bodisi zaradi dela ali druženja. Z mamo in s sestrico se veliko družimo in hodimo na sprehod, kjer se veliko pogovarjamo in mama nama pogosto pove kakšno zgodbo iz otroštva.

Komaj čakam, da bo moja sestrice večja in da se bova skupaj odpravljali v gozd nabirat kostanje in gobe. Govorila ji bom zgodbe iz svojega otroštva in jo učila o stvareh, kot je mene učila moja mama.

Martina Grilc, 4. a

FANTAZIJSKA FRIZURA, Enna Nenadić,
4. a

FANTAZIJSKA FRIZURA, Petar Jovičić,
4. a

MLAD INVALID POTUJE PO EVROPI

Zjutraj Marku budilka zazvoni,
očka mu pomaga in skupaj z njim na železniško postajo odhiti,
zelo, zelo se jima mudi,
še dobro, da Markova super nalepka na avtu
parkirni prostor na železniški postaji jima priskrbi.

Ko prideta do vlaka, sprevodnik ju čaka,
da jima pomaga, Mark se nasmeji in vzklikne, hej Praga.
Praga prvo je mesto njunega potovanja,
Marka navdušuje, kako vsak tam invalidu rad pomaga.

Vse do Pariza in še naprej odhitita,
povsod se navdušeno smejita.
Lunaparki, muzeji, živalski vrti,
odločena, da si bosta ogledala vse po vrsti.

Po celi Evropi nekdo jima pomaga,
da Mark z lahkoto vsako oviro premaga.
Marku to potovanje pomeni veliko,
na steno doma si nalepi čisto vsako sliko.
Vsaki dan v steno se zazre, to lep spomin je,
da tudi on zmore vse.

Lukas Naglič, 4. a

SONČNA LUNA, Lukas
Naglič, 4. a

SONČNA LUNA, Tian
Sterkuš, 4. a

SONČNA LUNA, Naja
Repas, 4. a

SKUPAJ NAM LAHKO USPE

Invalidi smo se zbrali,
da bi skupaj svet prepotovali.
Ali si gibalno oviran, slaboviden, naglušen,
ob pomoči drugih
boš vedno nad svetom navdušen.

Vse ovire bodo male,
če z dobro voljo bodo čez peljale.
Druženje vedno bo veselo,
ob pomoči drug drugemu
nam bo uspelo.

Nace Goršek, 4. a

JAZ IN MOJA MUCA, Enna
Nenadić, 4. a

VKLJUČEVANJE INVALIDA PRI HIŠNIH OPRAVILIH

Invalid je oseba, ki se je v svojem življenju poškodovala ali pa se je taka rodila. Invalidu je v življenju težko, saj veliko opravil ne more opraviti sam.

Kljub invalidnosti pa lahko vsak pomaga pri hišnih opravilih. Pomembno je, da ga vključimo v opravila in se tako počuti bolj sprejetega. Če je invalid otrok, lahko pobriše prah. Tisti, ki imajo ročne spretnosti, lahko gredo v ustanove, kjer izdelujejo izdelke iz lesa. Velikokrat pa jih zaposlijo doma pri različnih delih, radi jih usmerjajo v vrtnarstvo in preprosta opravila. Če je človek duševno bolan, pa opravlja opravila, pri katerih se dobro počuti in ga sproščajo.

Mislím, da lahko vsakega invalida vključimo, da opravi kakšno lažje hišno opravilo, seveda pa je odvisno od posameznika, katere vrste invalidnosti ima.

Martina Grilc, 4. a

HUDO NEURJE

Bila je deklica z imenom Neža. Ker je bila že od rojstva na invalidskem vozičku, je potrebovala pomoč pri vsakdanjih opravilih. Bilo je sobotno popoldne, nakar se je nebo zmračilo in nastala je huda nevihta.

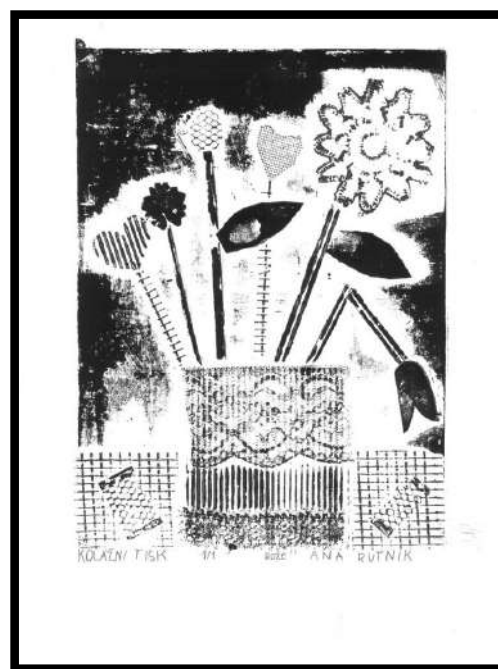
Razbesnelo se je neurje, ki je podiralo drevesa po vsej dolini in hribih. Slišale so se gasilske sirene v znak, da se dogaja nekaj hudega. Po radiu sem slišala obvestilo, da gasilci potrebujejo prostovoljce za pomoč pri reševanju oseb. Odhitela sem k očetu in mu povedala, da gasilci potrebujejo pomoč prostovoljcev. Oče se je hitro oblekel in odhitel pred gasilski dom - tam je namreč bilo zbirno mesto za prostovoljce. Razdelili so jih v skupine. Njihova skupina je s pomočjo gasilcev odhitela na vrh, kjer je bila doma Neža. Ker je ravno ta dan imela pregled v bolnišnici, so gasilci s prostovoljci odhiteli najprej na pomoč njej. Preden so lahko prispeli do hiše, je bilo potrebno odstraniti nekaj dreves, ki so bila podrta čez cesto, ki je vodila do Nežine hiše. Pred njihov vhod v hišo pa se je podrlo veliko drevo in s tem onemogočalo izhod iz hiše deklici Neži. Oče je razžagal drevo, gasilci pa so se z lestvijo povzpeli do deklice v hiši. Ker je bila sama doma, je bila vsa prestrašena. Nežo so odnesli iz hiše in poskrbeli, da se je okrepčala. Medtem sta domov prispela njena starša, ki sta deklico pospremila v bolnišnico. Bila sta hvaležna, da so tako hitro prispeli do nje in ji nudili pomoč. Ko je oče zvečer prišel domov, sem ga povprašala, komu so najprej pomagali. Odgovoril mi je, da deklici Neži, ki je stara toliko kot jaz. Vesela sem bila, da sem očeta nagovorila, da je priskočil na pomoč pri tej naravni nesreči.

V šoli se veliko pogovarjamo, da je potrebno sočloveku priskočiti na pomoč ob kakršnikoli nesreči. Bilo mi je toplo pri srcu, da je naša družina pomagala ljudem v stiski. Nikoli ne vemo, kdaj bomo mi potrebovali pomoč. Verjamem, da nas je veliko, ki smo pripravljeni nuditi pomoč po svojih najboljših močeh.

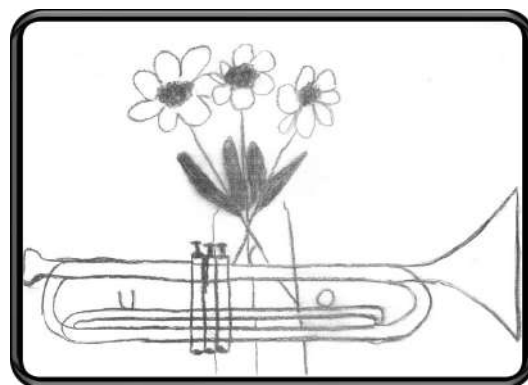
Naja Strahovnik, 4. a

MAČJE SRCE, Martina Grilc, 4. a

ROŽE, Ana Rutnik, 4. a

TROBENTA, Nace Goršek, 4. a

4. B RAZRED

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Če prijatelja imaš,
se z njim lahko igraš,
poješ , plešeš , klepetaš.

Beseda vsaka lepo zveni,
če prijatelj jo izgovori.
Zaupam mu lahko vse,
vem, da on izda me ne.

Prijateljstvo je prava stvar,
to res je en prekrasen dar.

Šana Širnik, 4. b

NAREDILI SMO SVETILNIK, 4. b

KDO JE TVOJ PRIJATELJ

Tvoj prijatelj je lahko sošolec,
mama, oče, sestra ali bratec.

Nekdo, ki stal ob strani bo,
ko tebi bo najbolj hudo.

Najti prijatelja je težko,
saj pravega najti ni lahko.

Nanj se lahko nasloniš,
mu zaupaš in objem pokloniš.

Le komu lepa beseda nič ne
pomeni?

Ni ti vseeno, če zate nihče se ne
zmeni.

Vsak želi, da je sprejet,
zato prijatelja lepo je imet'.

Vsak dan bo bolj zabaven,
če ti boš vedno zraven.
Če te potrebujem, z mano si
in s tabo pozabim na skrbi.

Blaž Razgoršek, 4. b

INVALIDI IN NARAVNE NESREČE

Ko nesreča se zgodi, že kličemo 112 ali 113.

Povemo, kaj in kje se je zgodilo
in upamo, da bo čimprej minilo.

Da se ni kdo tako poškodoval,
da celo življenje bi invalid ostal.

Tudi, ko naravna nesreča se pripeti,
pokliči 112, prva bosta gasilec in reševalec
prišla.

Tako se je nekoč zgodilo, ko invalida v
hiši je zalilo.

Je voda bregove prestopila in iz hiše mu
ni dovolila.

Da bo vse v redu, mu reševalci vedeti
dajo,

saj ob takih nesrečah oni pomagati
znajo.

Na številko 112 moramo povedati znati,
koliko reševalnih ekip morajo poslati.

Da reševalci, policisti in gasilci so
najboljši,

so že večkrat pokazali,

ko ob vseh nesrečah so nam ob strani
stali.

Zato spoštujmo te ljudi,

ki jih za našo varnost in varnost invalidov
skrbi.

Mia Čoderl, 4. b

ROŽE, Lana Krajcer, 4. b razred

ROŽE ZA MAMO, Miha Springer, 4. b

ROŽE, Kristijan Stanić, 4. b

BABIČINE DOGODIVŠČINE

Moja babica je preživljala drugačno otroštvo, kot ga preživljam jaz. Opisal bom nekaj dogodivščin, ki mi jih je povedala.

V tistem času ni bilo igrač, televizorjev, računalnikov in telefonov, zato se je morala igrati s čim drugim. Za igro sicer ni imela veliko časa, saj je morala pomagati staršem na kmetiji. Spomni se, kako sta z bratom na paši tekmovala, kdo skoči dlje. Pri igri se je močno ugriznila v jezik. Nekoč so zakurili ogenj in nanj naložili smrekove veje, kar je povzročilo visok oblak dima. Tekali so skozi, kar ni bilo dobro za njihova pljuča. Babica je na paši zelo rada brala. Zgodilo se je, da je bila knjiga tako zanimiva, da je pozabila na krave. Bile je zelo kregana.

Ko je bila stara deset let, so kupili pralni stroj. Bila je tako navdušena, da je ves večer sedela ob njem. Ko so kupili še televizor, je prosti čas najraje preživljala v hiši.

Opazil sem, da so včasih bili ljudje bolj povezani z naravo in manj obremenjeni s tehnologijami. Življenje je bilo bolj umirjeno kot danes.

Mika Kosaber, 4. b

VITRAŽ, Asja Salčnik, 4. b

VITRAŽ, Tia VRHOVNIK, 4. b

MOJE OTROŠTVO

Moje otroštvo je srečno. Ko poslušam različne medije in pogovore med ljudmi, slišim, da povsod po svetu ni tako.

Veliko se igram s prijatelji in to v šoli in doma. Všeč mi je, ko se pogovarjamo, lovimo, rišemo in ustvarjamo. Rad obiskujem krožke na šoli. Igram šah in opazujem, kaj se dogaja pri različnih preizkusih. Všeč mi je tudi računalništvo, saj rad raziskujem. Da se razgibam, pa hodim k judu. Moja strast so lego kocke, saj iz njih lahko zgradim različne zgradbe. Čeprav sem otrok, vem, da moram doma pomagati pri hišnih opravilih. Pospravim svojo sobo, posesam, pomagam v kuhinji ali očetu pri delu okrog hiše.

Rad imam tudi živali. Moj dober prijatelj je kuža. Vsak dan ga peljem na sprehod.

Miha Založnik, 4. b

MOJE OTROŠTVO

Moje otroštvo se mi zdi zanimivo. Do sedaj se mi dogajajo le lepe stvari.

Najraje sem se in se še vedno igram z babico. Igrava se igre, kot so človek ne jezi se, črnega Petra in štiri v vrsto. Seveda včasih vzamem tudi telefon in zaigram kakšno igrico. Z mlajšim bratom se najraje igra in loviva zunaj. Takrat se počutim sproščeno. Moje veselje je risanje in ustvarjanje. Ko izrezujem, lepim in ustvarjam, mi čas zelo hitro mine. Zelo rada se pogovarjam z dedkom. Pripoveduje mi zgodbe iz njegovega otroštva. Kadar sem sama doma, se igram s punčkami. Jih oblačim, previjam, češem in umivam. Sem jim tudi učiteljica, kadar se igram za šolo.

Želim, da mojega otroštva ne bi bilo nikoli konec. Zavedam pa se, da se vsi otroci nimajo tako lepo, kot se imam jaz.

Neža Ferarič, 4. b

NA KMETIJI

Živim na kmetiji. Nikoli mi ni dolgčas. Pri nas dela nikoli ne zmanjka. Ko sem bil še manjši, sem se zelo rad vozil s poganjalčkom. Veliko časa sem preživel v peskovniku. Najraje pa sem seveda imel igrače. Dedek si je vedno vzel čas, da sva jih skupaj izdelovala. Še danes, ko sem starejši, zelo rad izdelujem iz lesa.

Včasih mi zmanjkuje časa. Seveda ga moram kar nekaj posvetiti šoli in učenju. Zelo rad pa pomagam pri delu na kmetiji. V hlevu imamo veliko živali, za katere je potrebno skrbeti. Marsikaj že znam narediti. Še sreča, da imamo veliko strojev, ki so nam v pomoč. Vidim, da je delo z njimi tudi nevarno, zato se včasih raje umaknem, da ne bi prišlo do nesreče.

Upam, da bom imel veselje do dela na kmetiji tudi, ko bom starejši.

Matija Konečnik, 4. b

PRIPRAVLJENO ZA MAME, 4. b razred

PRIJATELJA RABI VSAK

Prijatelja rabi vsak,
brez njega dan ni enak.

Lahko mu zaupaš skrivnosti
in z njim podiš se po hosti.

Pravi prijatelj nikoli te ne izda,
se s tabo pogovarja, če se le da.

Če nesreča se ti pripeti,
ti vedno prvi na pomoč hiti.

Zato bodi strpen, prijazen,
poln nagajivih, a lepih besed.

Kdor prijatelja obdržati zna,
ima največje bogastvo tega sveta.

Matic Grobelnik, 4. b

PRIJATELJSTVO

Vsak človek želi, da je sprejet,
zato je prijatelje lepo imet.

Ampak prijatelje imaš,
če si strpen in jih ne izdaš.

S prijatelji se veseliš in
lepe besede vedno le deliš.

Prijateljev ne moremo kupiti, ne prodati,
zato jih moramo spoštovati.

Matevž Mesner, 4. b

V AVTU SE PRIPNI

PASAVČEK je naš junak,
uči nas, kako bo varen vsak.

V avtu vedno sem pripet,
kadar peljem se na izlet.

Vedno se pripravimo vsi,
to nam pride naj v kri.

To storite tudi vi,
da se kaj hudega ne zgodi.

Tian Tjukajev, 4. b

ZLATA PTICA, Šana Širnik,
4. b

VARNOST V AVTU

Da v avtu se počutim varno,
obvezno se privežem stalno.

V nesreči pas mi rešil bo življenje
in preprečil morebitno trpljenje.

Tudi avto takrat piskal ne bo
in mami ne bo rekla, opa, tako pa ne bo šlo.

Smo na nekaj pozabili,
pas čez ramo bomo potegnili.

Zato pripravimo vedno in povsod se vsi,
da bomo živi in brez poškodb kam prišli.

Upoštevajmo avtomobilski red,
red je vedno pas pripet.

Nika Vrhovnik, 4. b

INVALID LOJZE IN POŽAR

Ob robu gozda je živel družinski prijatelj Lojze. Ker je imel nesrečo, je že nekaj časa na invalidskem vozičku. Da si je krajšal čas, se je večkrat z vozičkom zapeljal v gozd. Tako je bilo tudi vročega poletnega dne, ko se je zgodilo.

Že zelo dolgo ni bilo dežja in posledice suše so se poznale tudi v gozdu. Lojze je sredi poti opazil dim in takoj nato visok ognjeni plamen. Hitro je zapeljal v drugo smer, da ga ne bi zajel ogenj. Na srečo so se v gozdu takrat podili tudi sosedovi trije otroci. Ko so zagledali požar in v njem ujetega Lojzeta, so mu skušali pomagati. Spomnili so se, kaj so se učili v šoli, da v primeru požara pokličejo številko 112. Najstarejši je imel s seboj telefon. Povedal je vse podatke, tako da gasilci in reševalci niso imeli težav pri iskanju lokacije.

Gasilec je uspelo požar hitro pogasiti, reševalci pa so Lojzeta zaradi šoka odpeljali v bolnišnico. Tam je bil nekaj dni na opazovanju.

Na srečo si je hitro opomogel. Neizmerno je bil hvaležen otrokom in reševalcem, saj je zaradi njihove hitre in nesebične pomoči ostal živ in se je že kmalu lahko vrnil v domačo hišo.

Žalosten sem bil, ko sem izvedel, zakaj je zagorelo. Kriv je bil namreč cigaretni ogorek. Odvrgel ga je po vsej verjetnosti odrasel človek.

Zgodba se mi je zelo vtisnila v spomin, saj živimo v času, ko so naravne nesreče zelo pogoste. Že več kot teden dni spremljam po televiziji strahovite posledice potresa, ki je vzel mnogo življenj, verjetno tudi invalidov. Tudi sam bi, če bi lahko, pomagal ljudem po svojih najboljših močeh.

Matic Grobelnik, 4. b

5. RAZRED

CVETOČE DREVO, Ajda Konečnik
Dretnik, 5. razred

CVETOČE DREVO, Alen Turičnik,
5. razred

CVETOČE DREVO, Urška Rutnik,
5. razred

CVETOČE DREVO, Jure Ovčar,
5. razred

TO JE ČUDEŽ

Nekoč, pred davnimi časi, so živeli trije bratje. Živeli so z očetom v velikem gradu. Predniki so temu gradu nadeli ime Čudežni grad, nihče pa ni vedel zakaj.

Nekega večera so trije bratje odšli spat. Ko so že zaspali, se je zaslišal trušč. Nihče se ni zbudil, le najmlajši brat je vstal in šel pogledat, kaj se dogaja. Vsepoovsod je pogledal, samo v očetovo sobo še ni. Ko je vstopil, je zagledal očeta na tleh. Poklical je vse, ki so prebivali v gradu. Priskočili so na pomoč, a niso mu mogli pomagati. Komaj je še dihal. Oče je prijel najmlajšega sina za roko in spregovoril mu je čisto po tiho: "Čudežni meč." Nato mu je nehala biti srce. Pokopali so ga pod lipo. Naslednjega žalostnega jutra so bratje razmišljali o besedah 'čudežni meč'. Brskali so po stvarih, da bi ga našli. Najmlajši brat je našel star zemljevid. Čutil je, da je na tem zemljevidu nekaj pomembnega. Bratje so se odločili, da bodo odšli po tem zemljevidu iskati meč. Vpregli so konje in se odpravili na pot. Iskali so vsepoovsod, a z zemljevida niso mogli razbrati, kje bi bil meč. Dolgo so iskali, zato sta najstarejši in srednji brat obupala. Rekla sta, da nikamor ne prideš. Tako je moral najmlajši brat sam na pot. Hodil je in prišel do slapa. Bil je žejen, zato je popil vodo. Ko jo je zajel, se je slap pomaknil na levo in na desno. Tam je stal meč zaboden v skalo.

Deček je šel do meča in se ga dotaknil. Takoj je zasvetil. Potegnil ga je iz skale in nenadoma se je za njim pojavilo sedem mož. Rekli so, da so prišli iz Male dežele. Povedali so tudi, da če premaga zmaja iz njihove dežele, si lahko zaželi tri želje. Dobro je premislil in privoli. Odpeljali so ga v deželo. S čarobnim mečem je, kot bi mignil, premagal zmaja. Fant si je potem zaželel, da bi bil doma. Takoj se je prikazal pred gradom. Nato si je zaželel, da bi oče še vedno živel in oče je vstal iz groba. Mali možje so mu povedali, da je to njegova zadnja želja. Zaželel si je lepo ženo, ki jo je tudi dobil. Mali možje so izginili. Bratoma je bilo zelo žal, da sta ga zapustila.

Fant je dobil nagrado, ki jo je razdelil po gradu. Vsi so bili zelo srečni in živeli so srečno do konca svojih dni.

Zara Šrampf, 5. razred

POTOVANJE MLADEGA
INVALIDA, Jan Breznik, 5. razred

MLADA INVALIDKA POTUJE,
Hana Črešnik, 5. razred

GRAD NA GORI

Pred davnimi časi so na gradu živeli trije bratje, njihov oče pa je bil kralj. Vsak dan jih je opozarjal, da tisti, ki najde čudežni meč in ga prinese k njemu, bo zavladal svetu. To so si vsi želeli, zato so se odpravili na pot.

SLOVENIJA, Taja Koprivnik, 5. razred

SLOVENIJA, Sara Ramšak, 5. razred

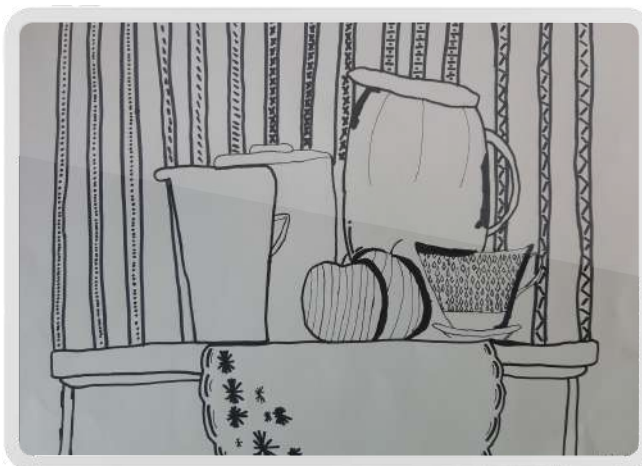
SLOVENIJA, Anej Repas, 5. razred

Naslednje jutro so se vsi skupaj napotili in odšli v temačen gozd. Najstarejši je hodil prvi, zato se je odločil, da bo zbežal. Hitro je tekkel in že ga ni bilo več. Brata ga nista mogla ustaviti, zato sta pot nadaljevala sama. Čez nekaj časa sta pred seboj zagledala velik grad, ki je stal na gori. Ker se je bližal večer, sta odšla pogledat v staro ruševino in tam tudi prespala. Zjutraj sta zagledala najstarejšega brata, ki je bil v gradu. Odšla sta k njemu in videla, da ima v roki čudežni meč. Sedemkrat je zamahnil z mečem in iz gradu se je prikazal zmaj. Vsi so se prestrašili. Starejša brata sta se stepla, kdo bo nesel čudežni meč k očetu, zato se je najmlajši odločil, da se bo boril z zmajem. Tekkel je k bratoma in jima vzel meč. Zmaj je pritekkel k najmlajšemu, starejša pa sta se skrila za skalo. Gledala sta, kako se bojujeta. Ko je zamahnil z mečem, je zmaja zelo stisnilo v srcu. Meč je kar sam zabodel v zmajevo srce. Najmlajši sin se je razveselil in sam z mečem odšel domov. Bratov ni videl več, saj sta od razočaranja odšla. Ko je pokazal meč očetu, se je zelo začudil. Oče mu je rekel, da meč lahko izpolni tri želje. Zaželel si je, da bi rad nazaj svoja brata in že sta stala zraven njega. Ker je bil dobrega srca, je ostali želji izpolnil bratoma.

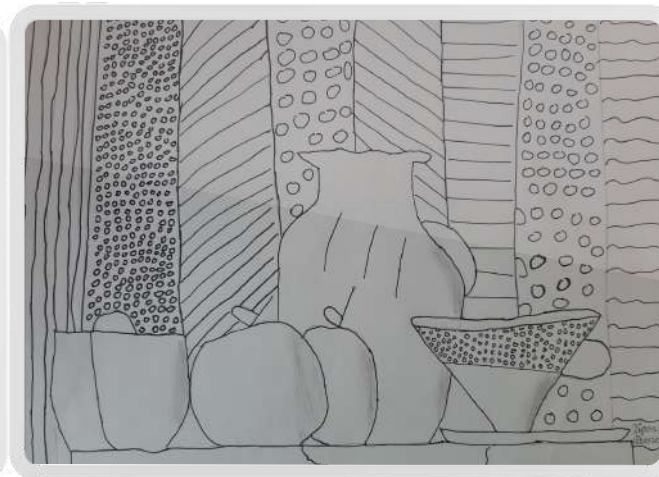
Skupaj so živeli srečno do konca svojih dni. Svetu je zavladal najmlajši brat, ki je bil odličen kralj.

Gaja Vidrih, 5. razred

TIHOŽITJE, Kaja Kolar, 5. razred

TIHOŽITJE, Tian Pirnat, 5. razred

DEČEK IN ČUDEŽNI MEČ

Nekoč, pred davnimi časi, so živel trije bratje. Bili so zelo revni. Več so bili lačni kot siti. Prvi brat je bil pohlepen in nehvaležen. Drugi je bil enak prvemu. Najmlajši pa je bil zelo pogumen in dobrega srca.

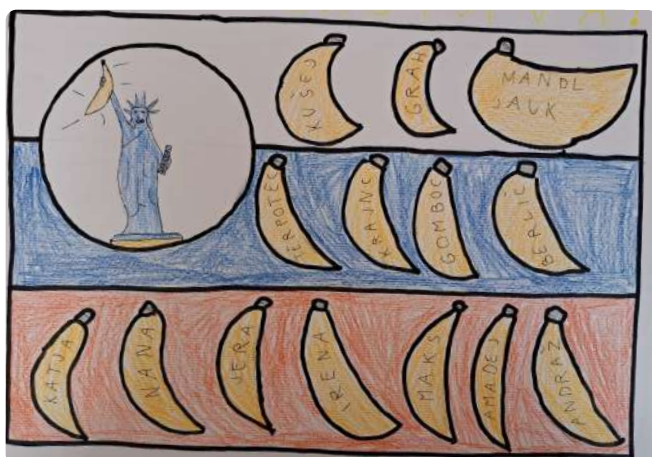
Nekega sončnega dne sta se starejša brata igrala na lepi sončni jasi, najmlajši pa je ostal doma, ker ga nista povabila k igri. Medtem, ko sta se igrala, sta iz grma slišala čuden in neznan glas. Ker sta bila radovedna, sta šla pogledat, kaj se tam dogaja. Takoj, ko sta se grmu približala, je iz njega planil velik, okruten in strašen zmaj. Hotela sta zbežati, vendar jima ni uspelo. Zmaj ju je zgrabil in odnesel v svojo jamo. Ker se brata do večera nista vrnila domov, je najmlajši brat zaslutil, da je nekaj hudo narobe. Sklenil je, da ju poišče. Ko je hodil, je v daljavi zagledal nekaj zelo svetlečega. Ugotovil je, da je to čudežni meč. Takoj, ko ga je prijel v roke, je ta začel govoriti. Povedal mu je, da je brata ugrabil velik zmaj in mu ponudil pomoč. Meč ga je vodil do jame, kjer je živel zmaj. V jami je zagledal svoja brata, privezana za veliko skalo, ob njiju pa je spal zmaj. Brez pomisleka se je deček odločil, da ju reši. Še preden se je zmaj zbudil, ga je s čudežnim mečem zabodel naravnost v srce. Zmaj se je v trenutku spremenil v sedem velikih cekinov. Nato je najmlajši brat s čudežnim mečem prerezal vrv in tako rešil svoja brata.

Vsi skupaj so se odpravili domov. S seboj pa so seveda vzeli cekine. Od takrat naprej so se bratje vedno igrali skupaj in zaradi cekinov nikoli niso bili več lačni.

Taja Koprivnik, 5. razred

6. A RAZRED

Zastava 6. a razreda, ustvarili učenci
6. a razreda na Bralni noči

SREČNE OČI

Srečne so moje oči,
ko se dete smeji, ko cvet zacveti,
ko ves svet se blešči
v lepoti gora, modrini neba,
preprostosti in srčnosti duha.

Srečne so moje oči in srce se veseli,
ko se mavrica naredi,
ko se otrok rodi in
ko jesen življenja dozori.
Takrat človek v zalivu najde svoj pristan
iz zlatih niti stkan.

Res lepe so srečne oči,
ko se ves svet od navdušenja smeji,
ko svoj otok želja zgradita si dva
in v njem se vse življenje ljubita.

Nana Krajnc, 6. a

(Uvrščena med finaliste na
mednarodnem pesniškem festivalu
Dječje carstvo.)

MOJA PRIHODNOST

V šolo hodim in se učim,
doma pa nalogo naredim.

Moja naloga je ta,
da naučim se, kar se da.

Berem, pišem, se učim,
da na medicinsko fakulteto odletim.

Moja iskrena želja je ta,
da srčna zdravnica bi bila.

Pridno vadim in zgodaj vstanem,
da srčna kirurginja postanem.

Poje srček tika tak,
zdrav otrok naj bo vsak.

Kdo je zdaj mladenka ta,
ki otroška srca pozdravi vsa?

Ela Skralovnik, 6. a

Drago Jovičič, Avtoportret, 6. a

PESEM O NARAVI

Ko zemlja je še spala,
drobna dežna kaplja po nebu je plesala.
Z vetrom se je poigrala
in tiho na suhi zemlji je pristala.

Tam z zemljo se je spojila
in s svojo mokroto milo seme je umila.
Seme kot medved iz zimskega spanca je skočilo,
od mokrega šoka je hitro vzknilo.

Seme rastlo je in rastlo
in v mogočen svet je zraslo.
To bila je roža življenja
in najlepši čas njenega cvetenja.

Maks Kušej, 6. a
(Uvrščen med finaliste na
mednarodnem pesniškem festivalu Dječje carstvo)

Maks Kušej, Naj te vodi sočutje, 6. a

ČLOVEK, POSTOJ!

Hej, človek, postoj!

Je v tvojem srcu zastoj?

V oči me poglej

in mi tiho povej:

Je tvoj dan bolan?

Takrat človek je ves skesan

in ovit v črn pajčolan,

ko človek zares je bolan.

So v tvojem srcu skrite vse bolezni?

A najhujša je smrt ljubezni,

drobna solza se takrat pocedi

in vranje črno oko se orosi.

Bolan človek v večni spanec gre po
pomoč,

ko v daljavi nebesne kresnice
krasijo noč.

Slovo neznosno boli

kot srce brez krvi.

Nana Krajnc, 6. a

(Uvrščena med finalistke na
mednarodnem pesniškem festivalu
Dječje carstvo)

Nika Semler, Naj te vodi sočutje, 6. a

Katja Berlič, Naj te vodi sočutje, 6. a

Sara Libnik, Naj te vodi sočutje, 6. a

POTOVANJE MLADEGA INVALIDA PO EVROPSKI UNIJI

Ni še dolgo tega, ko so na šoli organizirali bralno noč. V velikem pričakovanju smo bili, kdo nas bo obiskal in se nam predstavil. In na presenečenje nas vseh je prišel invalid – paraplegik in pisatelj Igor Plohl.

Igor je mlad mož, ki se je ponesrečil pri padcu z lestve. Veliko nam je povedal o svoji invalidnosti, kaj ga omejuje, žalosti, kako živi ...

Ni mu lahko v življenju, vendar je našel novo strast, to so potovanja. Ni pa tako preprosto, kot se zdi, da invalid svet raziskovati želi, saj hitro na številne ovire naleti. Ena prvih ovir, s katero se je srečal Igor, se je pojavila že pri načrtovanju potovanja. Misliti je moral na ustrezni prevoz, dostop do zgradb, ustrezne toaletne prostore .... In porodila se mu je ideja, da obiše Afriko. Potovanje je bilo polno izzivov, od pozabljenega vozička na letališču, do safarija v Afriki. Ta adrenalinska izkušnja ga je še bolj okrepila in v mislih je že koval naslednje potovalne izzive. Ugotovil je, da je v Evropi poleg Španije za invalide zelo prijazno potovanje na sever. Tam so hoteli prilagojeni s širokimi vrati in velikimi sobami, z ustreznimi wc-ji in invalidom dostopnimi javnimi prevozi. Opera, muzeji in druge znamenitosti so urejeni s klančinami, pa še Skandinavci so za vstopnice neobremenjeni. Ceste so gladke, ne tlakovane, kar je za invalide na vozičkih zelo pomembno, široka parkirna mesta pa nikoli niso zasedena z drugimi avtomobili. Čudovita narava, prijazni ljudje, mrzla kristalna voda, nešteti slapovi in prostrani gozdovi ... Vse to mu je ostalo v spominu kot izjemna izkušnja, predvsem kar se tiče samostojnosti.

To so le dobre in lepe izkušnje, kar nekaj potovanj pa se ni izšlo po načrtih. Slovenija in Evropa postajata invalidom vedno bolj prijazni in dostopni.

Na bralni noči sem spoznala, da je življenje invalidov težko, drugačno, da pa je pomembno tudi to, da v življenju najdeš nov cilj in nove izzive.

Odkrivati nove kraje in spoznavati nove prijatelje je tudi za invalide veliko veselje.

Nana Krajnc, 6. a

(Prispevek za literarni natečaj Društva invalidov Dravograd)

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž pod Peco počiva,
dokler se mu brada okoli mize ovija.

Komaj čaka, da se trikrat ovije,
da lahko svoj gorski čaj popije.

Osamljen na stolu vsak dan sedi,
mogoče pa ponoči na skrivaj bedi.

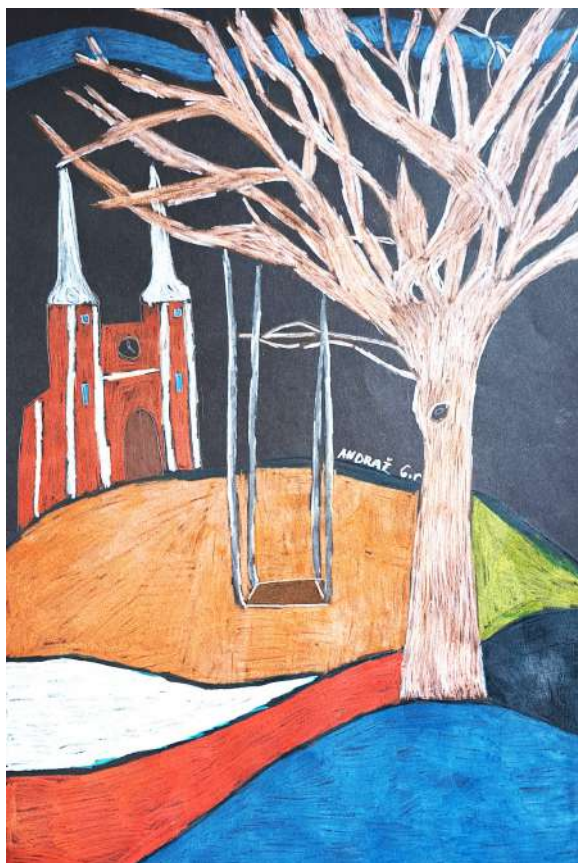
Le kdaj ga videli bomo stopiti,
hoditi in se z nami loviti?

Le kdaj se bo sedemkrat ovila brada
in se mu v svet odprla bo ograda?

Sem vprašal prijateljico,
nato pa še učiteljico.

Ampak na vprašanje mi je
odgovorila samo teta Meta,
da se bo brada ovijala še leta,
ta pesem je pa končno odpeta.

Maks Kušej, 6. a
(Prispevek za literarni natečaj na témo
Kralj Matjaž)

Andraž Mandl Jauk, Moj domači kraj, 6. a

Neža Rus, Moj domači kraj, 6. a

ODBOJKA

Odbojka res je super stvar,
igrala bi jo noč in dan.
Žoga šviga kakor strela,
nasprotnika je zdaj zadela

Vsak je trening nova drama ,
a ekipa smo ta prava.
Na igrišču smo kot »mašina«,
točke padajo, da je sila.

Včasih mreža nam nagaja,
nasprotnik točke z njo osvaja.
Vendar mi se ne bojimo,
jim grozne ase podelimo.

Ko dobra tekma se konča,
nas trener pohvalit' zna.
Naj bo zmaga ali poraz,
prijateljica odbojka druží nas.

Katja Berlič, 6. a

NA POTI

Jutro vstane, pot pod noge, že drvimo,
novih dogodivščin si želimo.
Naj me strela, kako hitimo,
kot srake v avtu vreščimo.

Pred nami mesta se vrstijo,
zemljepisna znanja se množijo.
Ata vpraša, kje smo zdaj,
mama pravi, tu je raj.

Zlato sonce z neba se smehlja,
divji veter z listi se igra.
Pot hitro mine,
nam cedijo se že sline.

Tako ustvarjamo spomine,
saj vse lepo hitro mine.
Nove poti čakajo na nas,
iz dneva v dan, iz poletja v mraz.

Svit Arih, 6. a

Maks Kušej, Slikam kot Picasso, 6. a

JUDO

Judo več kot borilni šport je,
saj nas, ki treniramo, poveže vse.
Štirikrat na teden dobimo se,
in takrat kot levi borimo se.

Naš trening ni samo vaja in zabava,
je življenje kot potovanje,

ki nas vodi do znanja.
Kjer se malo za šalo malo zares,
mečemo po oblazinjenih tleh.

Trener nad spodbuja, graja, uči
v dobri veri, da odlične judoiste izuči.

Zaradi tega se na vsaki tekmi trudi,
da vsakemu lepo možnost za medaljo nudi.

Z dobrimi prijatelji srečujemo se,
vadimo, mečemo, razgibamo se.
Vsaka blazina zakriči, ko nanjo ippon prileti,
takrat imamo občutek vsi, da smo kot
čarovniki.

Andraž Mandl Jauk, 6. a

NOGOMETNA

Nogomet je prava stvar,
na zelenici jaz sem car.
Dribling naredim in na
drugo stran oddrvim.

Ko žogo dobimo,
je več ne spustimo.
Za modro ekipo živimo
in se za zmago
skupaj borimo.

Cike cike cike cak proti
 голу gre vsak.

Res si junak,
če obrambo
znaš držat.

Tekmo dobimo in vsi se
veselimo. Točke tri, naša
ekipa domov hiti, novih
zmag že zdaj želi.

Amadej Grah, 6. a

6. B RAZRED

NAŠA SPOROČILA ODRASLIM

SPOROČILO ODRASLIM

Sam sem zelo hvaležen, za vse kar imam, in sem srečen za vse stvari, ampak večkrat sem tudi žalosten. Starši naučite se, kako vzgajati otroke, da ne žalijo drugih, tepejo, potiskajo in tako dalje. Mama, imam te neskončno rad, ampak očitno ne vem, če veš, daimam le 2 roki in ne 8 in ne opaziš razlike! Obema staršema bi sporočil, če ne vesta, 3 je dobra ocena, čeprav jih ima moj brat več, sta še vedno jezna le name. Vsem starejšim ljudem, ki jih pozdravljam in ne odzdravite nazaj, sporočam, da se počutim, kot da svoje lepe besede in pozdrave uporabljam zastonj. Učitelji nam snov zelo lepo razložite, potem pa na test date po 6 strani, ki jih moramo rešiti v 45 minutah. In če še to ni dovolj!!! Moja mama si je pred kratkim zelo poškodovala hrbet. Moj brat jo je odpeljal na urgenco, potem pa so zdravniki rekli, da ne sme vstopiti, ker nima napotnice dežurnega zdravnika. Pri odraslih najbolj sovražim to, da nikoli ne veš, kaj hočejo od tebe in ne veš, kaj v resnici mislijo!!!

Gladiator, 6. b

Aneja Kac, Naj te vodi sočutje, 6. a

Svet je zelo skrivnosten in vsi živimo v laži. Novinarji vsak dan delajo vse, da dobijo več ogledov. Influencerji skrivajo svoje resnično življenje, saj če ga ne bi, bi izgubili naročnike. Starši se v službi zelo trudijo in delajo nadure samo za to, da s(m)osrečni, a še vedno ni dovolj. Moje sporočilo odraslim je, da se naj nehajo obnašati kot otroci in se zresnijo, nehajo lagati sami sebi, začnejo držati skupaj ter biti srečni.

Raziskovalka Dora, 6. b

MOJE SPOROČILO ODRASLIM

Svet je zelo pokvarjen. Ni mi všeč! Naš svet bi lahko bil lepši in lahko poskrbimo zanj. Strah me je, da mi moji najbližji umrejo in da se nikoli več ne vrnejo. Moramo popraviti ta planet. Strah me je, da nas bo poplavilo, ker tako onesnažujemo planet, da se Antarktika topi. In vsi mi smo krivi za to. Mi se ne zavedamo, kaj vse nam je dala Zemlja. Mi jo uničujemo. To je moje celotno sporočilo.

Lp

Fifi Rožica, 6. b

Irena Gomboc, Naj te vodi sočutje, 6. a

Neja Kogelnik, Naj te vodi sočutje, 6. a

Neli Prater, Naj te vodi sočutje, 6. a

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž se z lepo Alenko poroči,
zjutraj pa vabilo od Turkov dobi.

Svojo novo ženo mora doma pustiti,
takoj mora v boj s Turki oditi.

Tudi Sultan si za ženo Alenko izbere,
vse bogastvo kralju Matjažu pobere.

Ta se v Turka preobleče
in s svojo ženo hitro zapleše.

Alenka ga seveda prepozna,
saj poročni prstan na roki ima.
V boju sta se Matjaž in njegova
vojska hrabro borila,
a bitko vseeno za vedno izgubila.
Gora Peca se je pred njimi odprla,
v svojo votlino jih varno zaprla.
Tam so vsi mirno zaspali,
s tišino in naravo se nežno obdali.

Ko se kralju Matjažu bo brada
sedemkrat okoli mize ovila,
se bo prebudil,
vse svoje vojake bo takrat zbudil.
Svoje sovražnike bodo premagali,
krivico s sveta pregnali,
Koroški pa spet zlate čase in
svobodo
pred tujci nazaj dali.

Neli Prater, 6. b

(Prispevek za literarni natečaj na
tému Kralj Matjaž)

7. RAZRED

BODI PRIJATELJ INVALIDU

Na videz skromni,
a v srcu veliki so prijatelji invalidi.
Spoštuj ga in ceni, sprejmi v družbo,
saj človek je mili
sposoben raziskovati svet po Evropski
uniji.

S pogumom nam kaže pot,
da volja in moč sta temelj povsod.

Alya Pokržnik, 7. razred
(Prispevek za literarni natečaj Društva
invalidov Dravograd)

Larisa Hartman,
Naj te vodi sočutje, 7. razred

Maša Širnik, Naj te vodi sočutje, 7. razred

NAŠA SPOROČILA ODRASLIM

MOJE SPOROČILO ODRASLIM

Prebrali boste moje subjektivno mnenje o stvareh, ki jih počnete narobe in jih morate nujno spremeniti. Pa začnimo. Včasih morate biti manj strogi, malo bolj pošteni in veliko boljši zgled mladim. Pričnimo z "manj strogi", že samo dejstvo, da od nas včasih pričakujete vse narediti popolno, je neumno, saj je delati napake popolnoma človeško in morate biti veliko bolj razumevajoči glede tega. Kar se tiče poštenosti, imajo edinci en problem manj, saj jih ne konstanto primerjajo z bratom ali s sestro. Zato s tem prenehajte, saj je ekstremno nepošteno in nadležno. Glede zglada mlajšim pa - zase obdržite vse vaše nelogične kletvice in izpade jeze, saj so tudi ti zelo nadležni.

To bi bilo vse, hvala.

Blaž Grudnik, 7. razred

Naj te vodi sočutje, 7. razred

DRAGI STARŠI / ODRASLI:

Umirite se malo, nismo več stari pet let. Če se malo udarimo, smo čisto v redu, naj vas neha skrbeti. Ne bodite tako zaščitniški. Moti me tudi, da si vedno želite biti boljši od nas in da zahtevate veliko stvari, ki nam niso všeč. Pustite nas na miru, nehajte nam ukazovati, da se moramo učiti. Če ne pozdravimo koga, ki ga ne poznamo, ne bodite jezni.

Na srečo niso vsi odrasli taki.

Hvala vam, da nam dovolite, da lahko tudi kam gremo (npr. svojim prijateljem ...) in da se lahko zabavamo in igramo video igre.

Leon Jeromel, 7. razred

SPOŠTOVANI ODRASLI!

To sporočilo je namenjeno vam staršem, učiteljem, vsem odraslim, ki ste naš zgled in kažipot v življenje.

In kaj vam sporočam? Pustite nam živeti naše življenje in nas nehajte primerjati z drugimi ali celo z vami, ki ste živeli svoje otroštvo v času, ko je bilo življenje drugačno od današnjega.

Ne morite nas s šolo, z ocenami, saj te pokažejo le-to, koliko smo se učili in ne pokažejo, kakšni smo mi kot ljudje. Zavedamo se, da danes največ velja znanje in uspeh, in verjemite, da se bomo trudili po svojih najboljših močeh, da bomo nekoč uspešni in vam v ponos.

Ne izbirajte nam naše prihodnosti in služb, saj si jo moramo izbrati sami, le tako jo bomo opravljali z veseljem.

Ne ukazujte nam, kdo naj bodo naši prijatelji, saj si bomo izbrali take, s katerimi nam je skupaj lepo.

O vas pa tudi ne moremo govoriti samo slabih stvari, saj vem, da nam želite dobro in bi za nas naredili vse, kar si želimo. Vem, da bi nam dali vse, kar bi nam polepšalo življenje, a mislim, da nam s tem kaj veliko ne pomagata.

Vi nam s svojim zgledom dajete največ, kar se lahko naučimo v življenju. Zato nam pokažite, da nam zaupate, spoštujete in verjamete v nas.

Urška Bukovec, 7. razred

Urška Bukovec, Naj te vodi sočutje, 7. razred

MOJE SPOROČILO STARŠEM

Pri starših me moti: da vas bolj skrbi za ostale stvari kot pa za nas; da nas slikate, kadar nočemo; da nam rečete nekaj pred svojimi ali našimi prijatelji, potem pa nas je sram; da se moram učiti po tem, ko sem se učil že 3 ure; ko nam rečete, da sem preveč na računalniku, čeprav ga uporabljam šele 30 minut; ko nas kregate, pa nam rečete, da se s tem niste mislili nič slabega ...

Ne ukazujte nam, kdo naj bodo naši prijatelji, saj si bomo izbrali take, s katerimi nam je skupaj lepo.

Žan Razgoršek, 7. razred

Anej Polc, Slikam kot Picasso,
7. razred

MOJE SPOROČILO ODRASLIM

Kot otrok bi odraslim povedal veliko stvari. (Moškimi, ženskami, staršem, skrbnikom, starejšim ljudem ...) Moti me, ker hočete vedno biti pametnejši od nas, zahtevate različne stvari, ki nam niso všeč, ne moremo vam dopovedati nekaterih stvari, ne pustite nam, kamor hočemo, hočete oz. zahtevate, da imamo dobre ocene in da se učimo ... (ampak to samo nekateri).

Kaj bi lahko spremenili pri odraslih: da ne bi več kadili, pili alkohola, izvajali nasilja (pri tistih, ki to delajo).

Predlagam, da bi bil en dan, ko starši vsemu rečejo *DA*.

Pomembno je, da nas starši poslušajo, komunicirajo z nami, se igrajo, pomagajo pri domačih nalogah ali pri kakršnih drugih opravilih, odgovarjajo za nas, da se od staršev oz. starejših kaj naučimo (dajejo zgled), da ne odločajo, kaj bomo mi, ko bomo veliki (sami povemo svoje odločitve in mnenja).

Upam, da se, če to kdo bere, zamisli oz. naredi spremembe.

Teo Vrhovnik, 7. razred

8. RAZRED

DRAGA JAZ!

Draga Nika, upam , da si tam, kjer si želiš biti in da si srečna v življenju. Pri svojih 10-ih letih si si želela postati veterinarski tehnik. Predvidevam, da si naredila srednjo šolo za veterinarskega tehnika na biotehniški šoli Maribor. Saj si dobro opravila z maturo, kaj ne? Upam, da si ostala doma in domov pripeljala svojega fanta, s katerim se spoštujeta in se imata rada. Zanima me, če nadgrajuješ in na novo ustvarjaš prečudovito kmetijo Gozdnik, kot si si kot majhna deklica vedno želela in sanjala. Ali imaš večjo kmetijo, kot pa sta jo imela ata in mama? Ali ti ata še vedno pomaga po svojih najboljših močeh? Seveda ne smeva pozabiti na mamo, kako je z njo, ti še vedno stoji ob strani, kot ti je že od nekdaj?

NIKA, 7. razred

Tia Zajamšek, Naj te vodi sočutje, 8. razred

POZDRAVLJEN JAZ!

Imam kar nekaj vprašanj. Recimo, kako se počutiš ob branju tega? Upam, da bolje, kot si se pred 16 leti. Si izpolnil svoje cilje. Ko si bil star 13 let, je bil svet drugačen kot sedaj, ko to bereš. Upam, da se počutiš dobro in da imaš še veliko let pred sabo. To pismo ti pišem, da ne pozabiš na dogodke, ki si jih doživel v svoji mladosti. Želim si, da bi lahko videl, kakšen bom, ko bom 30. Vem pa, da se ti lahko spomniš svoje mladosti in vem, da si ponosen nanjo. Zelo upam, da si med branjem tega vesel in navdušen nad svojim življenjem. Uživaj v svojem življenju še naprej in ne pozabi na dogodke, ki so bili lepi.

Lep pozdrav jaz.

Alja Turičnik, Naj te vodi sočutje, 8. razred

Nežka Konečnik, Naj te vodi sočutje,
8. razred

DRAGI JAZ!

Dragi Matic iz prihodnosti, imam zelo veliko vprašanj zate, ampak kaj pa tvoje sanje ali si si jih že uresničil? Ali že imaš ženo, otroke, kako jim je ime in ali se imate v redu? Seveda pa na starše ne smemo pozabiti - kot 13 letni učenec si želim, da bi moji starši živeli dolgo in da se čim več zabavamo. Kaj pa Amalija, si še v dobrem stiku z njo? Pa šola? Kot 13-letni fant sem si vedno želel postati elektrotehnik ali so se ti te sanje uresničile? Ali še vedno živiš na Selovcu ali si se preselil? Kot majhen sem si želel biti tudi uspešen v življenju, torej kako ti to uspeva? Upam, da ti uspeva super! Si si že kupil svoj prvi kros motor? Upam, da čez 17 let niso električni in da še vedno prevladujejo tisti na gorivo! To so bila vsa moja vprašanja zate, tako da če dobiš to sporočilo, ti sporočam: uživaj življenje!

MATIC

POZDRAVLJEN JAZI!

Kako si kaj? Zate imam veliko vprašanj, a najprej ti bom malo povedal o svojem trenutnem življenju, da ti malo obudim spomin. Trenutno hodim v 8. razred OŠ Šentjanž pri Dravogradu in star sem 14 let. Moja najljubša glasbena skupina so Arctic Monkeys, najljubša pesem pa je Stop The World I Wanna Get Off With You. Moja najljubša predmeta v šoli sta kemija in matematika. Moj brat Filip hodi v 2. razred, sestra Sara pa še vedno v vrtec.

No, zdaj je pa čas, da te izprašam. Najprej me zanima, kakšno je življenje v prihodnosti? Ali ti je všeč? Bi se raje vrnil v leto 2023 ali bi raje ostal tam?

Kako so kaj Filip, Sara, ata in mama? Jim gre dobro? Si že poročen, pa mogoče imaš tudi že kakšnega otroka, glede na to, da si star 30 let? Kako je ime ženi in otrokom? Ali si dosegel vse cilje, ki sva si jih zadala? Se ukvarjaš z medicino, ali pa kakršnimkoli naravoslovnim poklicem? Trenutno imava zelo rada naravoslovje nasploh, še posebej pa kemijo in matematiko, kot sem prej izpostavil. Si zadovoljen z osebo, kakršna si postal? Kaj je največji dosežek v najinem življenju? Na kaj si najbolj ponosen? Koga najbolj pogrešaš iz časov, ko si odraščal? Se še družiš z ljudmi, s katerimi si hodil v šolo? Ali je kaj takšnega, kar bi zdaj spremenil v svojem življenju ali na sebi?

Kje živiš? Ali še vedno živiš v Otiškem Vrhu, si se preselil kam drugam? Ali pogosto potuješ? Si že prepotoval vsaj nekaj sveta? Če si, katera je bila tvoja najljubša država do zdaj? Koliko si jih že obiskal? Katera je tvoja najljubša skupina/pesem zdaj? Še vedno poslušáš Arctic Monkeys?

Za na konec me pa še zanima, katerega/katero učitelja/učiteljico iz osnovne šole najbolj pogrešaš? Kateri/a ti je najbolj ostal/a v spominu? Se še družiš z Mašo? Kaj pa z Maxom, Evo, Jano, Tianom, Timom ... Če se, s katerim od njih ne več, si že kdaj razmišljal, da bi se spet začel? Pa seveda ne pozabi zdaj pozdraviti učitelja Bobka in se mu zahvaliti, ker ti je poslal pismo.

No, tu se pa moje pismo konča. Upam, da te je vsaj malo razveselilo, ko si to bral. Ne pozabi pa tega, da ne smeš obupati nad ničemer in doseči vse cilje, ki sva si jih zadala, ker s tem ne boš ponosnega naredil le sebe, ampak tudi mene.

No zdaj se pa res poslavljam. Adijo Jure iz prihodnosti, želim ti najlepše možno življenje in ne pozabi name ;)

Jure Širnik

P.S.

Medtem ko sem pisal to pismo, sem izvedel, da sem dobil zlato priznanje na tekmovanju iz kemije, da te še s tem malo razveselim :)

POMOČ VSEM INVALIDOM, KI JO POTREBUJEJO

Veliko ljudi ob prvem stiku z invalidno osebo občuti nelagodje, saj ne vedo, kakšen je primeren način komuniciranja z osebo, ki ima določeno oviro. Najpogosteje temu botruje strah pred nečim, česar ne poznamo, in miselnost, da so invalidi nemočni in da marsičesa ne zmorejo. A ni tako. Marsikaj lahko naredijo sami: kuhajo, perejo, pospravljajo in sesajo stanovanje. Pri težjih opravilih pa prosijo za pomoč sorodnike ali prijatelje. So zelo pogumni in se ničesar ne ustrašijo, ampak se spopadejo s težavami v vsakodnevnem življenju.

Drugače pa je ob naravnih ali drugih nesrečah, ko se pokaže njihova ranljivost. Takrat pa jim moramo nesebično priskočiti na pomoč in jim pomagati, da se rešijo iz poplavljenega, gorečega ali porušenega objekta.

Po televizorju vsakodnevno spremljam stanje poškodovanih, pogrešanih in umrlih po potresu v Turčiji. Še vedno je ogromno oseb v porušeni objekti, do katerih reševalci ne morejo. Le koliko med njimi je invalidov? Ali jih bodo sploh rešili? Kako bi jim lahko pomagal? Milijon vprašanj mi roji po glavi, na katera ne najdem odgovorov. Z grozo spremljam dogajanje v Turčiji, kajti to se lahko zgodi tudi pri nas.

Šele ob takšnem razmišljanju se zavem, kako malo cenimo tisto, kar nam je dano. Prav nikoli mi ni treba razmišljati, kako bom s ceste prišel na pločnik, če je na njem kakšna ovira, kako bom vstopil v objekt in prišel do stanovanja, ki nima dvigala, kako se bom rešil iz objekta, kjer divja strašen ogenj ali je poškodovan oziroma porušen zaradi potresa. Občudujem pogum in voljo invalidnih oseb.

Pomoč je potrebno v prvi vrsti nuditi osebam, ki jo potrebujejo in ki se bodo ob naravni ali drugi nesreči težko rešili sami, brez pomoči. Upam, da tako razmišlja vedno več ljudi, ne samo reševalci, gasilci in prostovoljci, ki svoj čas namenijo pomoči in reševanju. Pomoč nudijo vsem enako, nihče nima prednosti.

Njihov moto je: »Čimprej nuditi pomoč, oziroma pomagati ogroženim. Vsako rešeno življenje šteje!«

Gal Krajnc, 8. razred

(Nagrajen prispevek na regijskem natečaju Naravne in druge nesreče)

DOBRO JUTRO, KRALJ MATJAŽ!

Kralj Matjaž v votlino se je zaprl,
v Peci svojo brado je podprl.
Brada vsak dan malo zraste,
dokler tal ne doraste.

Nekega dne pa se zgodi,
da brada sedem krogov naredi.
Brada se dovolj zavije,
kralj Matjaž v Peco vhod nam
odkrije.

Ko kralj Matjaž vstopi v moderni svet,
ugotovi, da je zelo drugače živet'.
Vsak ima napravo,
v katero bulji kot za stavo.

Kralj čez hrib se odpravi,
kar naenkrat v daljavi se pojavi
železna ptica, kljun proti njemu leti,
kralj se skrrije in zakriči: »Kaj se temu
svetu godi?«

Zatem kralj v sosednjo mesto se
odpravi,
nasproti se pojavi mladi mož,
ki v ušesih ima napravo,
poslušaja jo kot za stavo.

Kralj pa ga ogovori: »Kam pa si
namenjen ti?«
Mladenič mu ne odgovori,
ampak vrže platenko mimo smeti.
Kralju to grozno se zdi
in na glas zakriči: »Kaj se temu svetu
godi?«

Preden kralj Matjaž v mesto
priteče,
sam s sabo doreče,
da svetu še eno možnost bo dal,
preden bo ponovno zaspal.

Kralj Matjaž v mesto se odpravi
in skozi okno vidi v daljavi
sključenega moža, ki v škatlo
gleda,
isto dela tudi njegova soseda.

Kralj Matjaž še enkrat pogleda
ter zagleda otroka,
ki kriči v ekran,
meče stvari na vsako stran.
Kralj ponovno zakriči: »Kaj se temu
svetu godi?«

Kralj misli si, da prostora zanj na
tem svetu ni,
saj noče, da ga svet spremeni.
Vrata v Peco se ponovno zapro,
kralja nikoli več ne vidimo.

Dolgo vsi rešitelja smo iskali,
kralja Matjaža pričakovali.
A mi ljudje smo ga samo odgnali
z našimi čudnimi ideali.

Anže Kašman, 8. razred
(Prispevek za literarni natečaj na
tému Kralj Matjaž)

POTOVANJE MLADEGA INVALIDA PO EVROPI

Definitivno potovanje za mladega invalida ni lahko, verjetno mora biti precej težka preizkušnja, če je človek gibalno oviran. Težje se premika kakor zdrav človek, zato mora biti takšno potovanje po Evropi zanj zelo stresno. Veliko staršev, ki skrbijo za invalida, je postavljenih pred vprašanje, ali bi bili pripravljene iti z gibalno oviranim otrokom na takšno dolgo potovanje po Evropi. Verjetno si takšnega potovanja ne upajo izpeljati, oz. se sploh ne odpravijo na pot. Nekateri starši pa mogoče tudi nimajo dovolj sredstev za takšno potovanje ... Morali bi dodatno pomagati ljudem, ki so telesno ovirani ali imajo kakršno koli bolezen in bi potrebovali našo pomoč. Agencije za potovanja bi morale biti pripravljene na človeka, ki je telesno ali pa mentalno oviran. Tudi osebje v posameznih nastanitvah bi moralo biti pripravljeno in željno pomagati invalidom. Zelo težko se je postaviti v njihov položaj, saj dokler nimaš nobenih problemov z zdravjem, se ne zavedaš, kakšno bogastvo imaš. Morali bi se zavzemati, da bi lahko vsak invalid šel na kakšen izlet ali potovanje, na kakršnega gre lahko zdrav in gibalno neoviran človek. Za vsakega človeka so lahko takšna potovanja zelo naporna, tudi če je zdrav in ga nič ne ovira. Potrebno je tudi nekaj psihične pripravljenosti za daljša potovanja. Za invalide še bolj. Vsakega invalida bi morali obravnavati kot normalnega, zdravega človeka, saj so prav tako ljudje kakor mi. Vedno bolj se širijo vprašanja glede potovanj invalidov, zato se pojavlja vedno in vedno več možnosti za njim primerna potovanja. Invalidi imajo svoje pravice, kakor na primer pravica do brezplačne pomoči pri potovanju z letalom, vlakom, avtobusom in ladjo po Evropski uniji. Te pravice bi se morale razširiti po celem svetu, da invalidi ne bi bili omejeni glede tega, kam lahko potujejo in kam ne. Zazdeva se mi, da bolj kot približamo probleme invalidov drugim ljudem, bolj se bo poskrbelo za njih. Definitivno potovanje za njih ne bi smelo biti bolj ovirano kot potovanje za zdravega človeka. Zavzemimo se, da bo potovanje za invalide lepše in lažje!

Julija Lampret, 8. razred (Prispevek za literarni natečaj Društva invalidov Dravograd)

9. A RAZRED

LJBEZEN PREMAGA VSE OVIRE

Že od nekdaj pravijo, da ljubezen premaga vse ovire. In to drži kot pribito. Ko si zaljubljen, se obnašaš kot zombi, na nič se ne moreš osredotočiti in nobenega dela ne narediš, kot je treba, saj ti ves čas po glavi hodi tvoja ljubezen.

Biti zaljubljen je najlepša stvar na svetu, ampak moraš biti previden, saj se lahko konča tragično. Morda ne tako tragično kot v Romeo in Juliji. Ko se ljubezen konča, ko se dve osebi ločita, se jima podrejo vse stopnice, ki sta jih prej tako dolgo gradila skupaj. Ko padeta na tla, se seveda tudi poškodujeta, ampak s tem, ko si najdeš novega partnerja in začneš z njim graditi stopnice na novo, se te rane počasi zacelijo.

Veliko ljudi si po ločitvi ne upa več v zvezo, da ne bi spet trpeli te bolečine ob ločitvi. Taki ljudje postanejo samotarji, njihovo srce se skrči in zaledeni in ga je težko ogreti nazaj. Takim lahko pomagajo samo pravi prijatelji. Pravi prijatelji so tisti, ki ti stojijo ob strani, ti pomagajo v življenju in jim lahko zaupaš vse na svetu, saj veš, da bodo skrivnost čuvali in ne bodo povedali naprej. Kdo so tvoji pravi prijatelji, ugotoviš s časom, saj ostanejo in te podpirajo še naprej. Tisti, ki niso pravi, pa te bodo samo izkoristili, te zlomili in odšli, kakor da sploh ne bi bili. Zato je najbolje, da ne čakamo in da čim prej ugotovimo, kdo so nepravi prijatelji in se jih rešimo.

V sodobnem času se je ljubezen zelo spremenila. Fantje se zaljubijo v fante, punce v punce. V moji družini je ljubezen zelo prisotna. Starša se imata po vseh teh letih še zmeraj neizmerno rada, nista se naveličala drug drugega, vsak dan se presenečata, se objemata, poljubljata, hecata ... Skratka, obnašata se kot dva najstnika. Seveda se včasih tudi skregata, vendar to je normalno, saj če se ne bi, to ne bi bila prava ljubezen.

Ugotovil sem, da je ljubezen vsepovsod, kamor pogledaš in kamor greš. V sodobnem času seveda ni tako kot v Romeo in Juliji, saj noben starš ne bi nasprotoval otroku in mu on izbiral partnerja. Bil bi neizmerno vesel, da si je njegov otrok našel ljubezen, mu naredil vnuke in srečno živel do konca svojih dni tako kot v pravljicah.

Sara Vetrih, Nimaš pojma, 9. a

Matic Razbornik, 9. a

LJUBEZEN PREMAGA VSE OVIRE

Ljubezen. Pravijo, da je to lepa stvar, a še vedno je marsikomu težko govoriti o takšni temi, kaj šele pisati. Tudi meni ni najlažje pisati o tej temi, ker se mi ta ljubezen, ki sem jo prejerala kot majhna, ni zdela tako očitna. Ali pa je samo nisem opazila.

Ljubezen bi naj bila lepa, a ni vedno tako. Marsikdaj, recimo kadar ta ljubezen ni obojestranska, se lahko konča prav grozno. Ali pa, če se v njo vmeša neka tretja oseba ali kar cela družina. V takšnem primeru je lahko tudi prava tragedija, tako kot v Shakespearovi drami Romeo in Julija. Tudi sedaj poznamo takšno ljubezen, kot sta jo imela onadva. No, pri nas ravno ni takšne, da bi zaradi prepira med dvema družinama ta ljubezen ne mogla obstajati. A se zagotovo še marsikje dogajajo podobne stvari. A če je ta ljubezen prava in zares iz srca, potem tudi to ne bi smela biti takšna prepreka, kajti prava ljubezen lahko premaga vse ovire.

Po drugi strani, tisti lepi, je še sedaj okoli nas veliko ljudi, ki so si našli nekoga. 'Julijo k svojemu Romeu' bi lahko rekli s prisposodbo in tako povedali, kako lepa in močna je njuna ljubezen. In vedno več je takšnih, ki pravijo, da so res že našli svojo drugo polovico. In nekatere ljubezni bodo res trajale za vedno. Mnoge pa tudi ne. Sploh pri mlajši generaciji. Se kdaj vprašate, ko greste na sprehod in srečate mlad par, kaj se bo z njima zgodilo čez pet, deset, dvajset let? Bosta še vedno 'golobčka' in se bosta držala za roko, ko bosta hodila po parku? Ali se bosta že čez en mesec skregala zaradi ene 'butaste' sošolke? Kdo ve? Jaz že ne.

Sama še nisem našla prave ljubezni in si tudi ne želim pretiravati in preveč hiteti z njo. Bo že prišla, ko bo za to pravi trenutek. In če bo poleg vsega tudi oseba prava, nekdo, ki mi bo rekel, da sem njegova Julija in on meni Romeo, potem mislim, da bi morda takšna ljubezen res morala biti polna rožic, srčkov in metuljčkov ter trajati za vedno.

Naja Pori, 9. a

Živa Ferarič, Moj Tomi, 9. a

Sergeja Žvikart, Crush, 9. a

LJUBEZEN PREMAGA VSE OVIRE

Mislim, da skoraj vsak, ki ga srečaš, pozna slavno zgodbo Romea in Julije. Nanjo pa seveda vsi gledamo s svojega zornega kota, zato se naša mnenja razlikujejo.

Vsi vemo, da se Shakespearova slavna zgodba konča precej tragično. Zakaj? Bi se lahko končala drugače? Sama mislim, da si v tem življenju pač nista bila namenjena. Včasih ljubezen ne uspe, pa čeprav se trudiš, kolikor moreš.

Zgodba o Romeu in Juliji ni moja najljubša »ljubezenska« zgodba, vendar se mi zdi, da nam da veliko misliti. Če pa odgovorim na zgornje vprašanje: zgodba bi se lahko končala drugače, ampak na žalost se ni, kot sem že omenila, jima ni bilo usojeno ...

Čeprav verjamem, da veliko mladih danes prepozna, oz. je prebralo zgodbo, se mi zdi, da kljub temu vedno manj cenijo pravo ljubezen. Vprašanje je: »Kaj sploh je ljubezen?« Mnogi se to vprašamo, a dejanskega odgovora na to vprašanje sploh ne vemo, pa če se ga še tako trudimo najti. Vsi poznamo ljubezen do naše družine ali prijateljsko ljubezen ... Ampak, ali dejansko vemo, kaj je pristna in iskrena ljubezen do osebe, ki nam nekaj pomeni? Mnogi si jo razlagajo kot metuljčke v trebuhu ali rdeča lica, vendar je zagotovo več kot to.

Mislim, da odgovora na to vprašanje sploh ne moremo dati, saj se odnosi in čustva razlikujejo od osebe do osebe in bi bilo narobe, če bi nekoga poskušali naučiti, kaj je ljubezen.

Skrbi me, da vedno več mladih misli predvsem na videz in ne na notranjost. Zdi se mi, da so nas vsa ta socialna omrežja privedla do mišljenja, da moramo biti perfektni, imeti popolno postavo, obraz ... skratka, vsak kanček našega telesa, včasih tudi karakterja. Ampak kakšen bi bil svet, če bi bili vsi enaki, če bi bila vsem vseč ista glasba, iste knjige ... ? Vsak ima svoje mišljenje, obnašanje, karakter, telo in če tega oseba, ki naj bi te imela rada, ne zna sprejeti, pač ni dovolj dobra zate.

Zame ljubezen pomeni, da te tvoja ljubljena oseba sprejema takšno, kot si, tudi če nimaš »make upa« ali nimaš postave kot modeli v revijah. Upošteva tvoje mnenje, zna sklepati kompromise, ji ni težko narediti kaj več ... A najpomembnejše od vsega tega je, da ti stoji ob strani, ne glede nato, kaj se zgodi ali se še bo. Nekateri se poročijo in si s tem dajo zaobljube, da si bodo stali ob strani v dobrem in slabem. Sama mislim, da je to sploh prvi pogoj, če nekoga res ljubiš in da si zaradi tega ni potrebno dajati zaobljub.

Kot pravijo: »Ljubezen ne pozna meja!« Mislim, da to ne bi moglo bolj držati, saj nam to dokazujeta tudi Romeo in Julija. Čeprav v življenju ne poznam koga, ki bi bila kot Romeo in Julija, pa verjamem, da nekje na tem svetu obstajajo taki ljudje. Verjamem tudi, da nekje obstaja človek, ki razmišlja kot jaz in se morda kdaj srečava. Definitivno pa stojim za tem, da ima vsaka oseba na tem svetu svojo sorodno dušo, vendar ju usoda morda nikoli ne pripelje skupaj ali pa sta si namenjena zgolj kot prijatelja.

Ljubezen je torej povsod: na naši šoli, doma, v sosednji ulici, morda celo pri sosedih. Le dobro moramo pogledati, pa jo bomo opazili.

Živa Ferarič 9. a

LJUBEZEN PREMAGA VSE OVIRE

Kaj sploh je to ljubezen? Jaz je še ne poznam dobro. Ljubezen je tako skrivnostna, da je še Slovar slovenskega knjižnega jezika ne more razložiti. Jaz o tem še ne vem veliko, saj sem star komaj 14 let. Zato si ljubezen predstavljam čisto drugače kot odrasli, ki jih poznam. Predstavljam si, da je ljubezen v veliko primerih zelo vesela, ampak je lahko tudi tragična. Vsi odrasli okoli mene mi govorijo, da je ta prva ljubezen najslajša in da si jo zapomniš za zmeraj. Po mojem mnenju sem se o ljubezni največ naučil od svojih bližnjih doma, saj mi že od začetka otroštva dajejo ljubezen in me učijo, kako biti prijazen.

O ljubezni se lahko največ naučimo iz zgodbe, ki jo je napisal dramatik William Shakespeare, z naslovom Romeo in Julija. Odkar smo pri slovenščini obravnavali zgodbo o Romeu in Juliji, bolj razumem, kaj je to ljubezen in da premaga vse ovire. Spoznal sem, da sta družini lahko na smrt skregani, a če je to tista prava ljubezen, zaljubljenecv tudi to ne bo ločilo. Zgodba o Romeu in Juliji je tragična, saj zaradi skreganih družin zaljubljenca na koncu umreta.

Takrat so bili drugačni časi kot danes. Niso se smeli poročiti, s kom so si želeli, ampak so jim nevesto ali ženina izbrali starši. Po navadi so ti starši izbrali ženina oz. nevesto iz premožne družine. Dandanes te starši ne silijo več, da se moraš poročiti z osebo, s katero se ne želiš. Danes so časi že tako moderni, da sta lahko skupaj dva moška ali dve ženski. Nekateri ljudje jih bodo seveda obsojali, ker so drugače spolno usmerjeni, ampak ljubezen premaga vse ovire, zato se nikoli ne smeš predati.

Spoznal sem tudi ljubezen na prvi pogled. To je ljubezen, ko se zaljubiš na en sam pogled, ne da bi vedel, kakšna je: ali je prijazna, od kod prihaja ...

Tako nekako si ljubezen predstavljam jaz. Res je, da še ne vem veliko in da se o nekaterih stvareh motim, ampak na koncu sem spoznal, da ljubezen premaga vse ovire in da se nikoli ne smeš predati.

Nik Sedeljšak, 9. a

TREBA SE BO POSLOVITI

15 let... Petnajst let smo čakali na ta trenutek, v katerem se bo pač treba odločiti, kam in kako naprej. Na naši poti so bili številni ljudje, tudi naši prijatelji in sošolci. Kakšni pa so moji občutki na razpotju o prihodnosti, pa sledi.

Že kot mala Živa sem vedno rada plesala in pela, bila sem zelo samozavestna, rada sem imela tudi jezike. Kot otroci smo se vedno pogovarjali o tem, kaj bi radi postali, ko odrastemo, in moje želje so se vsako leto glasile drugače. Nekateri poklici, za katere sem bila v mlajših letih prepričana, da jih bom opravljala, so: frizerka, veterinarica, učiteljica, astronautka ... skratka tisti, ki si jih želijo vse prvo, drugo in tretješolke. Zdaj, ko sem starejša, pa gledam na te stvari malce drugače. Že od sedmega ali šestega razreda je v mojih mislih gimnazija. Letos sem se odločala med dvema, in sicer med Gimnazijo Ravne na Koroškem in II. Gimnazijo Maribor. Sicer bi bila gimnazija Ravne bližje domu, a zame to ni ključnega pomena. Glavna stvar, ki sem jo pri gimnaziji iskala, je to, da bom tam lahko našla sebe. Nisem bila popolnoma prepričana, katero izbrati, ampak pri tej odločitvi so mi pomagali informativni dnevi. II. Gimnazija Maribor me je res pritegnila in očarala, medtem ko Gimnazija Ravne morda malo manj.

Pred vpisi me je predvsem skrbelo, da če se vpišem v Maribor, morda ne bom sprejeta in bom morala med počitnicami urejati vse zadeve za prepis. Ko pa smo se vpisovali, sem brez pomislekov izbrala II. Gimnazijo Maribor, saj si ne predstavljam šolanja kje drugje. Čeprav sem se nanjo vpisala, pa nimam prevelikih pričakovanj, ker me je strah, da ne bom sprejeta in bom potem preveč razočarana. Glavna razloga, zaradi katerih sem se odločila za vpis v Maribor, pa sta ta, da šolske dejavnosti na gimnaziji zelo ustrezajo temu, kar me veseli, in pa mednarodna matura. Navdušila so me tudi njihova sodelovanja, izmenjave in mislim, da mi na moji poti lahko ponudijo kar veliko. Če bom sprejeta, bom morala bivati v dijaškem domu. Marsikomu bi to predstavljalo težave ali večji izziv, ampak mene osebno to ne skrbi preveč, saj bi zase rekla, da sem samostojna in ne preveč navezana na svoje starše. Dejansko se kar malo veselim, da bom bivala tam, saj je to nek nov način življenja, nova izkušnja ...

Odhod iz šole pa seveda pomeni, da se bomo razšli z našim razredom in učitelji. Sama si z našim razredom nisem precej blizu, skozi osnovno šolo pa sem večino imela tri ali štiri tesnejše prijatelje. Mislim, da mi razhod s sošolci ne bo prestavljal prevelikega izziva, seveda pa bom občasno koga pogrešala, vendar verjamem, da bom dobila nove sošolce in prijatelje. Trudila pa se bom ohranjati stike tudi s starimi prijatelji, kajti če je prijateljstvo dovolj trdno, s tem ne bo težav.

Najtežje pri odhodu iz šole pa mi bo razhod z eno mojih učiteljic. Od šestega razreda dalje sem se zelo navezala nanjo, morda preveč. Vedno mi je na voljo in me podpira tako v šoli kot tudi izven nje. Pomagala mi je pri vsem, kar sem jo prosila, in je zame vedno na razpolago. Vedno mi nudi tolažbo in me nikoli ne obsoja, zato je prva oseba, h kateri se zatečem. V bistvu jo imam za mojo drugo mamo. Upam, da bom lahko z njo ohranila stike tudi po osnovni šoli.

V veliko pomoč pa mi je bil tudi moj brat Rok, s katerim sem preživela kar nekaj časa. Če me pot torej ponese v Maribor, pomeni, da bom z njim preživljala malo manj časa, kar bo zame edino malo težja stvar pri bivanju in šolanju v drugem kraju.

Kam se bom vpisala po gimnaziji, pa še nisem prepričana. Ker me veseli angleščina, se bom morda poglobila vanjo ali pa mogoče nadaljevala mojo glasbeno pot in ji dodala malo gledališkega pridiha. Ena izmed možnosti, med katerimi izbiram zaenkrat, pa je tudi arhitektura.

Skratka, možnosti zame je skoraj, bi lahko rekli, neskončno. Verjamem, da me bo moja pot oz. usoda vodila tja, kamor je treba, in da bodo ljudje, ki so mi namenjeni ostati, ostali del mojega življenja. Čeprav se poslavljam od tega poglavja, komaj čakam, da odkrijem, kaj naslednje skriva zame.

Živa Ferarič 9. a

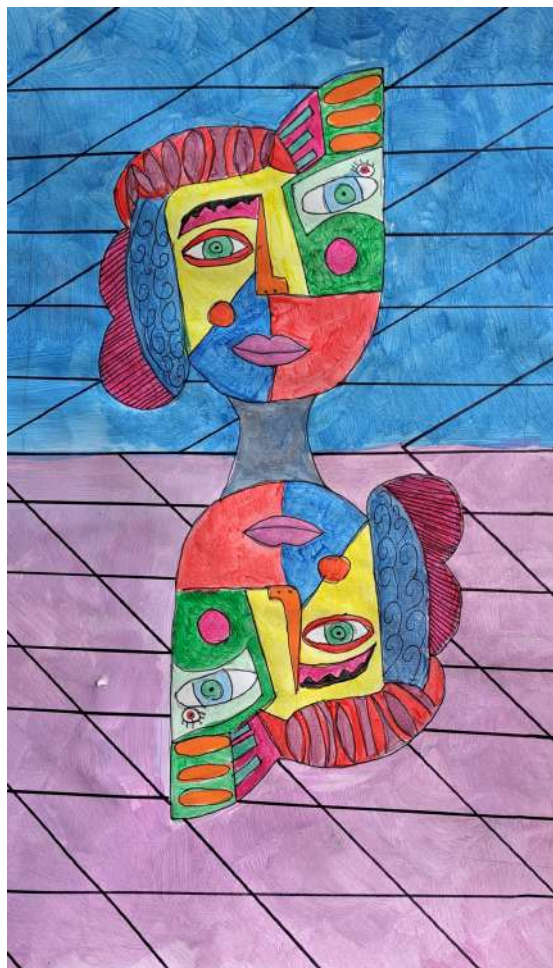

9. B RAZRED

DRUGAČNOSTI NI

Življenje polno je ljudi –
velikih in malih bistrh glav.
Vse rado poseda in naokrog gleda,
se končno dogovori, kaj popoldne počeli bi.

Tia Grubelnik, Slikam kot Picasso,
9. b

Nekateri bi tekli dolge proge,
nekateri bi skakali ogromne kroge,
nekateri bi plavat na bazen šli
ali pa si žogo podajali,
da bi švigala na vse strani.
A naj vam zgodbo o dečku Maju povem.
Fant nasmejanih ust vedno sam sedi,
rad se igra in uči
in nič kaj drugačen od drugih otrok ni.

Pa ga vseeno vsi gledajo malo postrani.
Pa veste zakaj?
Namesto da bi hodil,
se raje vozi in v to prav posebnem 'avtu'.

Ta 'avto' ima namreč dve kolesi,
nima volana ali pa luči,
niti vrat niti oken ni,
a Maj je na njem hitrejši od polovice ljudi.

Na žalost pa se noben sošolec ne igra z njim.

Še huje, noben ga noče pogledati,
kar njega strašno jezi,
saj on je čisto tak kakor vsi.

Voziček gor ali pa dol –
tudi on zna metati žogo,
tudi on lahko pove zgodbo o svoji mački,
tudi on se lahko na ves glas zasmеji.

Zato otroci, če vidite koga, ki je na vozičku,
ne zbežati stran, ogovorite ga,
saj taka oseba ni drugačna od vas,
ima veliko srce in še srečnejši obraz!

Kaja Razgoršek, 9. b

(Nagrajen prispevek na regijskem natečaju
Naravne in druge nesreče)

LJUBEZEN NIMA DNA

Ljubezen je res lepa reč. Je eno od čustev, ki ga težko obvladujemo. Ko sta dva zaljubljena, jima pogosto rečemo, da sta kot dva golobčka ali pa, da sta kot Romeo in Julija.

Zgodbo o Romeu in Juliji zagotovo poznamo že vsi. Mladi srca dveh na smrt skreganih družin sta se zaljubila na prvi pogled in ju ni bilo mogoče več ločiti. Julija je bila prisiljena v poroko z nekom, ki ga sploh ni ljubila. To ni bilo prav, saj vsi vemo, da se ljubezni ne da prisiliti. Njena ljubezen je bila tako močna, da je vodila tudi v smrt obeh zaljubljenca.

Iz te zgodbe sem se naučil, da ljubezen res nima ne dna in ne konca ter je ne more nič ustaviti.

Sam sem že bil zaljubljen, a ne tako močno kot Romeo in Julija. Ko sem bil zaljubljen, si z njo nisem upal govoriti in me je bilo pred njo malce sram. Poskušal sem se z njo čim bolj družiti, da bi me mogoče opazila in bi videla, da sem zaljubljen vanjo, ker me je bilo preveč sram reči, da sem zaljubljen. Poskušal sem ji izgledati čim bolj „kul“, a tudi to ni uspelo. Po tem pa sem se nehal truditi in sem pozabil na to ljubezen. Zdaj sva dobra prijatelja, a še vedno čutim nekaj malega do nje.

Prepričan sem, da bom v prihodnosti našel dekle, ki me bo res ljubila in jo bom jaz ljubil še bolj. Če bo zveza prišla tako daleč, da bo prišlo do poroke ali celo otrok, bom tako srečen, da si še v mislih ne morem predstavljati tega. Včasih pa dvomim, da bom koga našel in si mislim, da bom sam za vse življenje, ker življenje ni pravljica in ni vse veselo in svetlo. Tolažim se s tem, da je še veliko ljudi na svetu in da bom zagotovo našel svojo Julijo.

Ah, ta ljubezen, vsi norimo zaradi nje! Nekateri so jo že našli, medtem ko jo nekateri še iščejo. Zaradi ljubezni znamo biti vsi živčni in hkrati srečni. Upam, da bo vsak človek na zemlji našel svojo sorodno dušo in da bodo vsi ljudje srečni v ljubezni.

Jan Repnik, 9. b

Rina Uršnik, Naj te vodi sočutje, 9. b

LJUBEZEN TA NIMA MEJA

Ljubezen nima meja. Za ljubezen bi prepotovali cel svet in še več. Včasih je ljubezen vesela, včasih žalostna, a prava ljubezen je magična. Bolj kot v prihodnost gremo, zmeraj več ljubezni bo. Ljubezen ima čarobno moč, da najhujše sovražnike združi. Svet brez ljubezni bi bil brez-vezni svet. Ljubezen v današnjem času je sladko-kisla izkušnja. Nekateri ljudje menijo, da se je zabavno igrati s srci drugih in z njihovimi čustvi.

Ljubezen pride v naše življenje na več načinov, kot so: glasba, filmi, domače živali, prijatelji, družina. Do vseh, ki jih imamo radi, smo zaščitniški. Tako pač je evolucija namenila, da dobimo ljubezen, ne pa, da nam jo vzamejo. Čeprav se ne zavedamo, je ljubezen v vsakem izmed nas, samo čaka na pravi trenutek, da udari.

Kadar hodim po ulici in vidim vse te pare, sem včasih zaskrbljen, da je ne bom našel, čeprav dobro vem, da jo bom. Ljubezen se prikrade, ko jo najmanj pričakuješ, in izgine, ko jo najbolj potrebuješ.

Romeo in Julija sta bila noro zaljubljena, tako močno, da ko je Romeo mislil, da je Julija umrla, je popil strup in se ulegel poleg nje. Takšne ljubezni skorajda ni več v današnjem svetu. Obstajajo starejši pari, ki bi umrli en za drugega, ker se poznajo že skoraj vse življenje in je težko najti nadomestitev za nekoga, ki ti je bil tako blizu.

Zaradi ljubezni smo ljudje nastali in zaradi nje smo ljudje začeli osvajati svet in srca drugih. Nekateri govorijo, da je ljubezen najmočnejša sila v vesolju, brez nje nas ne bi bilo.

Jaz menim, da je ljubezen izjemna in neustavljiva. Skratka, ljubezen nima meja in nič je ne more ustaviti, zaradi nje sploh poznamo nekatere avtorje, ki pišejo in pojejo pesmi o ljubezni. Jaz mislim, da ni naključje, da ima ime države Slovenija besedo 'love' (ljubezen) v sebi in tudi ni naključje, da sem se v tej državi rodil.

Nejc Skornšek, 9. b

LJUBEZEN TA NIMA DNA

Vsi poznamo Romea in Julijo. To bi morala biti popolna ljubezenska zgodba, a se je končala tragično.

Ampak nobena ljubezen ni enaka, nekatere se končajo srečno, druge pa ne. Včasih pač izberemo napačno osebo in spregledamo stvari, na katere bi morali paziti. To se lahko zgodi vsakemu. Meni se je že in ne moreš pomagati kako drugače, kot pa preboleti in pozabiti ter se odpraviti novim dogodivščinam naproti.

Ko vidimo dva zaljubljenca, pomislimo na Romea in Julijo, tudi jaz, kadar doma vidim mamo in očeta. Takrat si mislim, kako lepo je, da imaš nekoga ob sebi. Ampak zakaj vsi vedno pomislimo na Romea in Julijo? Saj je zgodba tragična ... Njuna zgodba bi se lahko končala drugače, če bi se vse lepo zmenila. Tako ne bi umrla in bi živela skupaj. Če pa ne bi umrla, se družini ne bi pobotali in bi se še naprej kregali in onadva bi še vedno trpela, ker ne ni mogla biti skupaj. Vse to je bil nesrečen splet okoliščin in tu ne moremo pomagati, mogoče pa je moralo biti tako.

Zgodba se me je zelo dotaknila in me spomnila na eno izmed mojih prejšnjih ljubezni, ki se je končala z razhodom. Pri tem nisem mogla pomagati, saj sem vedela, da me kmalu čaka nekaj novega. Ko smo prebrali Romea in Julijo, se je moj pogled na ljubezen malo spremenil, saj ne živimo v pravljici in vse ni vedno tako, kot si želimo. Na ljubezen gledam kot na nekaj zelo lepega, romantičnega, ampak včasih tudi slabega. Ti si lahko v nekoga zaljubljen in na to ne moreš vplivati, to se pač zgodi. In če si ti tisti osebi tudi všeč, se lahko iz tega razvije zelo lepa ljubezen. Za ljubezen pa je potrebno veliko dela, prilagajanja in tudi potrpljenja. Vsi bi za ljubezen storili vse, takšni pač smo. Vsak bi rad imel nekoga, ki ga ima rad, mu zaupa in si enkrat mogoče tudi ustvari družino z njim. Vsak ima drugačna pričakovanja v ljubezni - moja in tvoja niso enaka. Tako kot je vsakemu všeč druga oseba. Nihče ne ve, zakaj mu je všeč, to ve samo on, tako je tudi prav. Kako pa bi bilo, če bi vsi hoteli isto osebo? Prišlo bi do preprirov, nekakšnih tekmovanj, pretefov, mogoče celo vojn. Vsak bi naredil vse za osebo, ki jo ima rad, še gore bi začeli premikati za ljubezen. Zato je prav, da spoštujemo druge in jim pustimo, da imajo radi, kogar hočejo, saj ljubezen nima meja.

Nina Boženk, 9. b

KAR LJUBEZEN MORA, NI TEŽKO

Ljubezen je najlepša stvar na svetu, saj brez nje ne bi bilo nas. Nekaterim se pa zdi brezvezna in butasta, a vseeno bi jo moral vsak vsaj malo ceniti in spoštovati, ker se zaradi ljubezni dogajajo neverjetne stvari.

Ljubezni poznamo več vrst. Lahko so to prvošolske, najstniške, dolgotrajne ali pa tudi minule. Minule so ene najlepših, hitro minejo, manj bolijo, so sladke in hitreje jih preboliš. Dolgotrajne pa so tudi sladke, a bolj bolijo in težje jih preboliš. Lahko pa se zgodi, da so te dolgotrajne ljubezni večne.

Tako je bilo pri Romeu in Juliji, saj sta se tako ljubila, da jima je bilo vredno umreti drug za drugega, kar pa je bilo tragično. Mogoče bi se lahko rešila iz te situacije tako, da bi staršem povedala, ampak se bi tudi to lahko končalo grozno. Mogoče je bila to njuna usoda, a se mi zdi, da je bilo bolj krivo sovraštvo med družinama. »Ljubezen nima meja,« sem razmišljala med branjem.

Danes pa se je pomen ljubezni malo spremenil, sploh ni več prave in ljudem se ni vredno boriti zanjo. Upam, da bom tudi jaz našla osebo, ki me bo imela rada in jaz njo, saj mi smo lačni ljubezni in kadar smo lačni, pojemo tudi slabo pečen kruh, torej, ko smo že dolgo osamljeni, samo iščemo neko osebo, ki bi nam dala kanček pozornosti, kar pa ni prav. Verjamem, da obstajajo sorodne duše, samo najti jo moramo. No, mogoče je to malo pretežko, saj se nam zdi, da je vsaka oseba tista prava, ker o njej razmišljamo noč in dan. Prav noče ti iz glave, samo o njej razmišljaš in komaj čakaš, da jo vidiš in se pogovarjaš z njo. Veliko takšnih je povsod, le da mi tega ne vemo, oziroma včasih celo ne vidimo, čeprav sta lahko tako očitna, da je težko zgrešiti. Moje izkušnje z ljubeznijo so pa vedno bile nesrečne, saj nobeden ni znal ceniti ljubezni, ampak meni čisto nič ni mar za to. Verjamem, da mora vsaka oseba imeti v življenju nekoga, ki ga ima rad in ga razume, mu stoji ob strani ter nikoli ne zapusti.

Upam, da bom spoznala svojega Romea in on mene - svojo Julijo, ampak brez tragičnega konca. Mogoče bom celo imela srečo in spoznala svojo sorodno dušo in bo najina ljubezen večna. Pa saj ni tako težko ljubiti osebe, ki ti hkrati pomeni največ na svetu, ali pač. Bomo še videli, kako se stvari še odvijajo v tem našem svetu, polnem ljubezni, Romeov in Julij.

Tia Grubelnik, 9. b

TREBA SE BO POSLOVITI

Življenje je kot črta, ki neprestano zavija. Ko se zgodi kakšna dobra stvar, črta zavije navzgor, ko se zgodi kakšna slaba stvar, črta zavije navzdol. Nikoli ni ravna, saj življenje ni enolično. Vsak dan se ti kaj zgodi, vsak dan se za nekaj odločiš.

V mojem življenju se je marsikaj že zgodilo. Moja življenjska črta bi zdaj izgledala kot neka vzmet. Namreč, deveti razred se je začel pomikati h koncu in prejšnji teden je padla odločitev o izbiri srednje šole. Verjemite mi na besedo, ko rečem, da je to bila najtežja odločitev v mojem življenju do sedaj. Devet let sem se imela čas odločati, pa še zdaleč nisem odločena, čeprav je verjetno prijavnica že na Škofijski gimnaziji v Mariboru. Ja, prav ste slišali, vpisala sem se na Škofijsko gimnazijo in to v Mariboru. Nikoli si tega ne bi mislila in tudi drugi družinski člani ne. Edino oče me je podpiral pri tej odločitvi in moj fant seveda, ampak še vedno ne vem nič. Občutek imam, da so vsi jezni na mene in razočarani. In vsakič, ko pomislim na to, sem jezna na sebe in obžalujem to odločitev. Veliko ljudi me ne pozna in me gleda samo po znanju in ocenah. Malokdo ve, da sovražim zgodovino in ljubim poezijo. A pustimo to, odločitev je padla in ni poti nazaj.

Drugače se pa Škofijska gimnazija meni zdi prav fina. Tam so prijazni ljudje in sama šola in njena okolica sta mi všeč. Bolj me skrbi misel o dijaškem domu. Nočem biti daleč od doma. Že tako nisem doma vsak dan. Pogrešala bom vse. Od nedelje do petka bom tam, ne morem si sploh predstavljati tega. Do takrat je še samo pet mesecev in potem bom sama. Nikogar ne bo, ki bi me potolažil in objel, ko bom to najbolj potrebovala. Pogrešala bom Žana, Blaža, Toneta in starša. Misel, da teh oseb, ki mi v življenju veliko pomenijo, ne bom mogla več videti vsak dan, me globo v srcu ubija. Preprosto nočem iti naprej. Raje bi zavrtela čas nazaj in ostala v osnovni šoli. Posloviti se bom morala od sošolcev, ki so mi vedno stali ob strani in smo se znali dobro pošaliti. Posloviti se bom morala od učiteljev, ki so me naučili vsega, kar znam. Posloviti se bom morala od šolskih klopi, na katerih sem pisala spise, teste ..... in od hodnikov, katere sem prehodila vsaj dvajsetkrat na dan. Zdaj imam dve opciji, da začnem kar takoj piti vodo, da bom imela dovolj solz za vse, ali pa sploh ne pijem vode, da ne bom jokala ob slovesu. Malo za šalo, ampak bom zagotovo veliko jokala. V tem trenutku so moje oči zaprte. Lepo je razmišljati o spominih, sanjarjenje o prihodnosti naj še malo počaka.

Treba se bo posloviti, ne še zdaj, ampak kaj kmalu bo napočil ta trenutek. Upam, da bom do takrat razčistila stvari pri sebi, kaj želim postati, kaj želim v prihodnosti ... Res pa si želim, da te odločitve ne bom obžalovala. Razpotje, na katerem zdaj stojim, mi kaže veliko poti. Ta prelomnica pa me kar malo straši. A pogumno bom šla življenju naproti.

Kaja Razgoršek, 9. b

PROJEKTI IN
DEJAVNOSTI
v šolskem letu
2022/2023

TPLG - TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

37. državni festival Turizmu pomaga lastna glava

V tem šolskem letu je v okviru Turistične zveze Slovenije potekal 37. festival Turizmu pomaga lastna glava. Učenci smo ustvarjali na temo Športna doživetja bogatijo mladinski turizem. Naša naloga je bila razširiti športno aktivnost v svojem kraju in jo popestriti s turistično ponudbo za mlade.

Na naši šoli smo pripravili nalogo z naslovom Grta, dovta, naokolo, trail tek po mejah krajevne skupnosti Šentjanž pri Dravogradu. Naša ideja je razširiti praznik krajevne skupnosti in k ponudbi športnih aktivnosti dodati še trail tek po mejah krajevne skupnosti.

Naloga je razdeljena na teoretični in raziskovalni del.

V teoretičnem delu smo najprej opisali KS Šentjanž pri Dravogradu in krajevni praznik ter mladinski turizem. V nadaljevanju smo največ pozornosti namenili trail teku, vplivu športa na telo in duha, prehrani športnikov, regeneraciji po vadbi ter športu in osebam s posebnimi potrebami.

Učenci smo veliko truda vložili v raziskovalni del naloge. Naš cilj je bil pripraviti tri po zahtevnosti različne poti, ki smo jih poimenovali Pravi Šentjančan (31,6 km), Fit Šentjančan (14,5 km) in Mini Šentjančan (4,3 km). Na začetku raziskovanja smo opravili anketo, v kateri so sodelovali krajan KS Šentjanž pri Dravogradu, in intervju s predsednico krajevne skupnosti. V nadaljevanju smo raziskovali meje krajevne skupnosti in pripravili več energijskih tablic in izotoničnih napitkov ter za pomoč pri izbiri najboljših prosili učence 7., 8., in 9. razredov. Izdelali smo še lovorjevo olje, ki bo tekmovalcem služilo za blaženje bolečin v mišicah. Za prvih 100 prijavljenih smo pripravili še darilo, ki jih bo vzpodbudilo k prijavi na dogodek. K sodelovanju in preizkušanju trail poti smo povabili učence Tretje OŠ Slovenj Gradec, kamor je vključen naš krajan Luka Temnikar, odličen plavalec z Downovim sindromom. V programu Canva smo izdelali logotip, plakate in priznanja za udeležbo ter se lotili izdelave spletne strani. Nazadnje smo izdelali še finančni in terminski načrt izvedbe projekta.

Sledilo je oblikovanje turistične tržnice. Ker je trail tek gibanje v naravi, ki večinoma poteka po neurejenih poteh, smo se odločili za izgled gozda. V sredo, 22. 3. 2023, smo naš produkt predstavili na turistični tržnici v Mercator centru Maribor Tabor. Obiskovalcem smo želeli približati občutek gibanja v naravi, zato smo izdelali smreke in predvajali glasbo z zvoki narave. Oblikovali smo tri figure z bistvenimi informacijami o naših poteh, obiskovalcem smo ponudili energijske tablice, izotonični napitek in lovorjevo olje.

Za raziskovalno nalogo in predstavitev smo prejeli zlato priznanje. S tem smo se uvrstili na zaključno tržnico, ki je potekala v četrtek, 11. 5. 2023, v Medvodah. Tam smo izmed 30 uvrščenih šol prejeli še zlato priznanje za najboljšo uporabo narečja.

Učenci:

- Maša Širnik 7. razred
- Jure Širnik, 8. razred
- Jana Hranjec, 8. razred
- Eva Poročnik, 8. razred
- Sergeja Žvikart, 9. a
- Sara Vetrih, 9. a
- Živa Ferarič, 9. a
- Kaja Razgoršek, 9. b

Mentorji:

- Lara Skledar
- Marko Sonjak
- Vesna Turičnik

ŠOLSKA SKUPNOST IN OTROŠKI PARLAMENT

Učenci so na šoli vključeni v Šolsko skupnost in Otroški parlament. Predsednica je bila letos Kaja Razgoršek, namestnik pa Anže Kašman. Vsaka razredna skupnost ima delegate, ki obiskujejo sestanke, kjer dobijo zadolžitve, ki jih nato v razredu opravijo, nato pa poročajo, kaj želijo in kakšne sklepe so sprejeli. Skozi vso šolsko leto se je kaj dogajalo.

Prvi teden v oktobru je bil namenjen otrokom. Ker so se sprostili ukrepi glede epidemije, smo TEDEN OTROKA s sloganom SKUPAJ SE IMAMO DOBRO na naši šoli obeležili kot pred dvema letoma. Spet smo se lahko družili.

Vsak dan v tednu se je nekaj dogajalo. Ponedeljek je bil filmsko obarvan, saj so si v kulturnem domu ogledali filmsko predstavo. Učenci od 1. do 3. razreda so si ogledali film NAJBOLJŠI ROJSTNI DAN, učenci od 4. do 9. razreda pa drugidel filma GAJIN SVET. Bilo je zanimivo, napeto in tudi poučno.

V torek so učenci imeli priljubljeno TOMBOLO. V dveh skupinah so se zbrali v jedilnici in napeto spremljali žrebanje števil. Po vsaki izžrebani so izrazili navdušenje, če je bila izžrebana prav njihova. Prva nagrada je bila namreč mamljiva.

V sredo so učenci od 1. do 5. razreda imeli tekmovanje z AVTOMOBILČKI NA DALJINSKO VODENJE. Vsi so se zbrali v telovadnici, kjer smo iskali najbolj spretnega voznika v vsakem razredu. Poligon ni bil enostaven, zato je bila spretnost ključnega pomena. Pri izvedbi in meritvah so pomagali učenci 9. razreda.

Četrtek je bil dan za MENJAVO IGRAČ in KNJIG. Učenci od 1. do 5. razreda so prinesli igrače in knjige, ki jim niso več zanimive. Menjava je potekala hitro, saj so mize bile v trenutku prazne, učenci pa zadovoljni s tem, kar so novega dobili.

Že kar nekaj let učenci ob tednu otroka sodelujejo na fotografskem natečaju. Tudi letos je bilo tako. FOTOGRAFIRALI so na temo SKUPAJ SE IMAMO DOBRO in pridno pošiljali fotografije.

V ponedeljek, 24. 10. 2022, je bilo na šoli najbolj slovesno, saj je bil za naše prvošolce poseben dan. Sprejeti so bili v Šolsko skupnost. Svečana prireditev, ki so se je udeležili vsi učenci, je potekala v telovadnici šole. Predsednica Šolske skupnosti, Kaja Razgoršek, je pozdravila vse prisotne in pozvala prvošolce, da so za njo ponavljali slovesno zaobljubo. Pozdravil nas je tudi gospod ravnatelj in čestital najmlajšim za sprejem v Šolsko skupnost.

Letošnja prireditev je bila nekoliko drugačna, saj so se učenci odločili, da v Šolsko skupnost sprejmejo tudi učence do 6. razreda, ki so našo šolo pričeli obiskovati kasneje.

Kot vsako leto so tudi letos devetošolci postali njihovi prijatelji, zaščitniki in pomočniki. Podarili so jim darilo in diplomo ob sprejemu. Da je bilo še bolj veselo, so jim tudi zapeli in zaigrali. Na koncu prireditve so jih pospremili v učilnico, kjer so se družili, spoznavali in tudi skupaj zaplesali.

V petek, 28. oktobra, je na šoli po dooooooolgem času potekal ples. Udeležili so se ga učenci od 6. do 9. razreda, seveda tisti, ki so želeli. Že pred 17. uro so prišle prve čarovnice in kmalu je bila jedilnica polna. Skoraj vsak je bil čarovniško ali kako drugače našemljen in tako prispeval, da je bilo vzdušje še boljše. Plesa in dobre volje ni manjkalo. Na koncu so bili vsi zadovoljni in se strinjali, da plesno druženje ponovimo.

Konec novembra so učenci ob pomoči učiteljic izvedli novoletne delavnice. Izdelali smo dekoracijo in okrasili šolo ter pričarali novoletno vzdušje.

Decembra se je v telovadnici znova odvijal božični sejem. Stojnice so imeli učenci od 6. do 9. razreda. Izdelke so izdelovali tudi mlajši učenci, vendar so jih staršem podarili.

Vsako leto sodelujemo v OTROŠKEM PARLAMENTU. Tema letošnjega je bila DUŠEVNO ZDRAVJE OTROK IN MLADOSTNIKOV. Učenci so o tej temi razpravljali pri razrednih urah in svoje ugotovitve in mnenja poročali na ŠOLSKEM PARLAMENTU, ki smo ga izvedli 16. februarja 2023. Delegati so najprej poročali, kaj so se pogovarjali v razredu na to temo, nato pa razpravljali o štirih podtemah. To so bile:

1. Kaj je duševno zdravje?
2. Vpliv okolja na moje duševno zdravje.
3. Moji viri moči.
4. Spremembe za krepitev mojega razvoja.

Izbrali smo štiri učence, ki so se udeležili MEDOBČINSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA, ki je potekal v Slovenj Gradcu. To so bili KAJA RAZGORŠEK, TIAN OCEPEK, SERGEJA ŽVIKART in ANŽE KAŠMAN. Učenci so dobro zastopali našo šolo, saj so se aktivno vključevali v pogovor. Najbolje se je odrezal Anže Kašman iz 8. razreda, ki se bi moral udeležiti REGIJSKEGA PARLAMENTA na RAVNAH. Ker je zbolel, ga je nadomeščala Kaja Razgoršek.

O delu medobčinskega in regijskega parlamenta so učenci poročali delegatom razrednih skupnosti. Na zadnjem sestanku so učenci poročali, kaj si v naslednjem letu še želijo, da se bi na šoli dogajalo.

Mentorici Šolske skupnosti in Otroškega parlamenta: Milena Jamer in Vesna Turičnik

ZDRAVA ŠOLA

Tudi v tem šolskem letu smo na naši šoli v okviru Zdrave šole izvedli veliko aktivnosti. Rdeča nit letošnjega leta je bila MI VSI ZA LEPŠI IN BOLJŠI JUTRI. Z raznimi dejavnostmi smo poskušali pozitivno vplivati na zdrav način življenja vseh na vseh področjih življenja in delovanja. Skrbeli smo za ekološko ozaveščenost, zdrave prehranske navade, skrb za zdravje, medgeneracijsko sodelovanje, varnost v prometu, gibanje za zdravje in obeležje svetovnih dni.

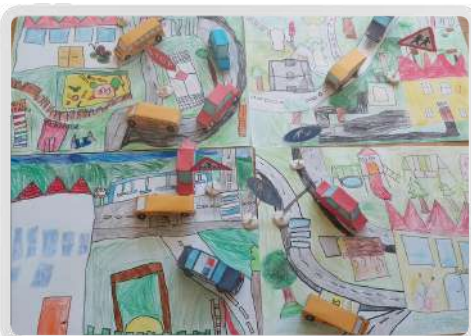

Vodja Zdrave šole: Mateja Petek

PROJEKTI DRUŠTVA SOBIVANJE

Varno v vrtec in šolo, 2. a

Varno v vrtec in šolo, 3. a

Varno v vrtec in šolo, 2. a

Varno v vrtec in šolo, 3. a

Varno v vrtec in šolo, 3. b

Letošnje leto smo sodelovali v treh projektih društva Sobivanje, in sicer: Varno v vrtec in šolo; Ti meni danes, jaz tebi jutri ter Spodbujamo prijateljstvo. Vsi projekti so trajali skozi celo šolsko leto.

VARNO V VRTEC IN ŠOLO

Pri projektu Varno v vrtec in šolo je bistvo in poudarek na varni poti otrok v vrtec in šolo. Glavni namen projekta je preventivno ozavestiti najbolj ranljivo skupino v prometu – otroke in mlade. Začetek šole je vedno najbolj pereče obdobje za varnost otrok in mladih. Nekateri prvič pridejo v novo okolje, drugi so po dveh mesecih brezskrbnega življenja z mislimi drugje kot pri varnosti na cesti. Cilj projekta je, da pri otrocih nadgradimo celotno znanje o varnosti v prometu ter tako ozaveščamo o pomembni trajnostni komponenti.

V prvem delu projekta smo sodelujoči razredi izdelali plakate, na katerih smo označili varne poti oziroma nevarne točke v okolici šole. V drugem delu projekta pa smo izdelali plakate s poudarkom na varni udeležbi v prometu kot pešci, kolesarji in vozniki skirojev.

Varno v vrtec in šolo, 1. a

TI MENI DANES, JAZ TEBI JUTRI

Ti meni danes, jaz tebi jutri je projekt, kjer je glavni namen medgeneracijsko sodelovanje. Projekt se posveča socialnim odnosom ter otroke spodbuja k razmišljanju o odnosih s starejšimi. V vsebino projekta so bili zajeti prazniki, kot so: božič, dan žena, materinski dan in velika noč; trajnostne akcije, ogled risank in filmov s trajnostno vsebino ter raziskava v obliki anketnega vprašalnika.

Glede na nabor aktivnosti smo veliko ustvarjali, risali, izdelovali in se pogovarjali. Nastali so razni izdelki, risbe in plakati.

Dan žena, 1. a

Dan žena, 2. a

Dan žena, 3. a

Materinski dan, 1. a

Materinski dan, 3. b

Materinski dan, 2. a

Materinski dan, 4. a

Dan žena, 3. b

Materinski dan, 3. a

Dan žena, 4. a

Prazniki, 1. razred

Velika noč, 1. a

Prazniki, 2. razred

Velika noč, 2. a

Prazniki, 3. razred

Velika noč, 2. a

Prazniki, 4. razred

Velika noč, 3. a

V razredu prijatelji smo vsi,
za to vsakdo izmed nas postri
Skupaj radi se igramo,
plesamo in se smehljamo.
Kadar žalosten je kdo,
hitro ga potolažimo.
Če prijatelja uzelimo,
se mu takoj opravičimo.
V razredu prijatelji smo vsi,
radi se imamo mi.

05. Sentižani pri Dravogradu
2. razred, Mateja Črbi

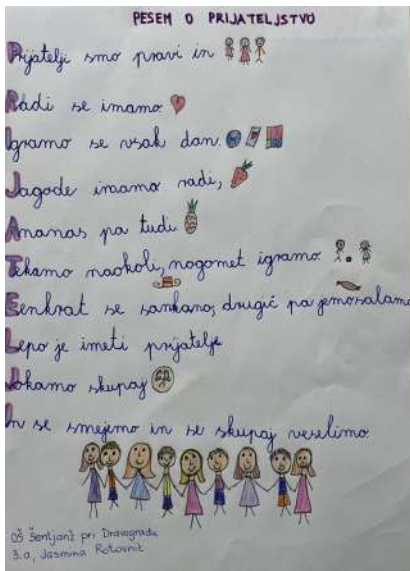
Pesmi o prijateljstvu, 2. a

SPODBUJAMO PRIJATELJSTVO

Pri projektu Spodbujamo prijateljstvo je glavni namen in cilj razmišljanje otrok o medsebojnih odnosih. Preko pogovorov, iger in raznih aktivnosti gradimo in tkemo vezi prijateljstva. Izdelovali smo zapestnice prijateljstva, pisali pesmice, risali plakate, pisali pisemca in še in še. Seveda smo se tudi veliko pogovarjali. Tudi pri tem projektu smo izdelali plakate ter razne druge izdelke.

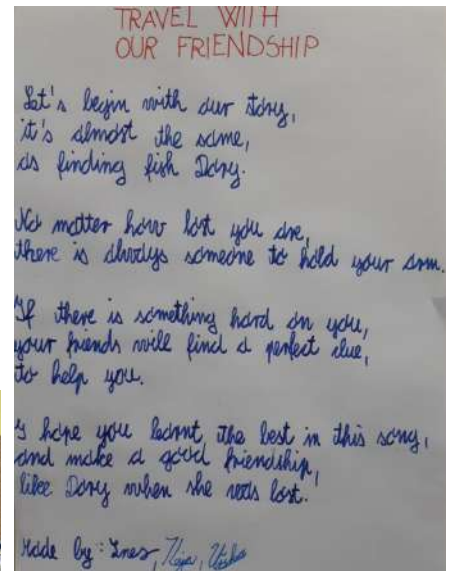
Pesmi o prijateljstvu, 1. a

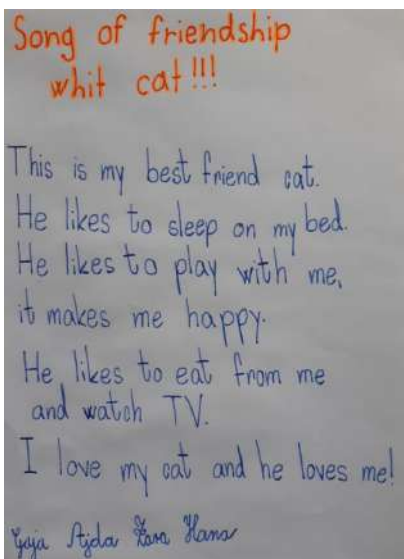
Pesmi o prijateljstvu, 3. a

Friendship, 5. a

Pesmi o prijateljstvu, TJA, 5. a

Pesmi o prijateljstvu, TJA, 5. razred

Grad prijateljstva, 1. a

Prijatelji, 2. a

Prijateljstvo, 3. a

PROJEKT PASAVČEK

V projektu Pasavček sodelujemo že vrsto let. Osnovni namen projekta je spodbuditi dosledno in pravilno uporabo otroških varnostnih sedežev in pripetost otrok med vožnjo. Slogan projekta je Red je vedno pas pripet. Otroci in mladostniki so pogosto udeleženi v prometnih nesrečah, v katerih utrpijo tudi najhujše posledice. Z dosledno pripetostjo otrok med vožnjo bi lahko tveganje izredno zmanjšali.

Projektno nalogo smo izvedli učenci od 1. do 4. razreda. V okviru projekta smo izvajali različne aktivnosti, skozi katere so učenci spoznali, kako pomembna je varnost v promet in uporaba varnostnega pasu. Hkrati se trudimo ozaveščati tudi starše in druge krajanje.

Projektno nalogo smo vključili v redni pouk, interesne dejavnosti in dneve dejavnosti.

KOORDINATORICA: KRISTINA PRIKERŽNIK VRHOVNIK

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI NA ROGLI ZA 6. A IN 6. B RAZRED

Kar trideset učencev in učenk ter štirje učitelji smo se od 13. 3. 2023 do 17. 3. 2023 odpravili v zimsko šolo v naravi na Roglo.

Ob prihodu smo preverili večino smučanja in raziskali smučišča. Kar hitro smo začeli tudi s samostojnim smučanjem po vlečnici. Spoznali smo FIS pravila vedenja na smučišču. Že prvi dan smo se odpravili na zelo zanimivo pot med krošnjami dreves.

V spominu nam bo še posebej ostal tudi dan, ko so nas obiskali člani Gorske reševalne službe Koroške. Za nas so pripravili zelo zanimive in poučne delavnice, v okviru katerih smo spoznavali opremo, ki jo potrebujemo za obiske gora pozimi, prvo pomoč in reševanje v gorah ter reševanje ponesrečencev iz snežnih plazov s pomočjo lavinskega trojčka. Z nami so delili številne nasvete, anekdote ter prigode in nam na zanimiv in nepozaben način predstavili pomen in širino svojega delovanja. Za piko na i pa se nam je predstavil še štirinožni član gorske reševalne službe – kuža Kan, ki nas je vse navdušil s svojimi, za nas nepredstavljivimi, sposobnostmi iskanja ponesrečencev zasutih v plazju.

Poleg smučanja smo se v zimski šoli v naravi preizkusili tudi v teku na smučeh. Za piko na i pa smo si v živo ogledali tudi nekaj voženj svetovnega pokala v deskanju na snegu. Nepozabna je bila tudi adrenalinska vožnja s sankami, ki jo je vredno poizkusiti.

Večerne aktivnosti v posameznih dneh so bile športno obarvane: plavanje v bazenu in športne aktivnosti v telovadnici. Krenili smo tudi na večerni pohod z lučkami, raziskovali pohorski gozd, prisluhnili zvokom gozda, se podali na visok razgledni stolp ter občudovali razgled. Zaključni večer pa smo proslavili z razglasitvijo najbolje pospravljenih sob, izbrali mistra in miss zimske šole v naravi, podelili diplome, doživeli krst in seveda zaplesali. Bilo nam je zelo lepo.

Iz šole v naravi smo se vrnili sami pravi smučarji in smučarke. Upamo, da bomo te veščine in znanja uporabili že v naslednji smučarski sezoni.

Marko SONJAK

PLANINSKI KROŽEK

POHOD NA BRINJEVO GORO

Pohod na Brinjevo goro smo imeli v soboto. Pot smo pohodniki začeli na parkirišču pri trgovini Eurospin na Prevaljah. Zraven učencev in učiteljev so odšli tudi starši. Pot nas je vodila do viadukta. Ko smo prišli na drugo stran, je bila pot zelo vijugasta. Čez nekaj časa smo prišli do gozda, kjer se je začelo strmo pobočje. Na vrhu Brinjeve gore smo zagledali križ. Tiste, ki smo bili na gori prvič, je ravnatelj krstil s palico po zadnji plati. Pot smo nadaljevali do cerkvice. Tam smo pozvonili za zdravje in se okrepčali z malico. Po počitku smo se odpravili krožno mimo križevega pota in se med potjo ustavili v Gostilni pri Hanni. Popili smo čaj, lastnik pa nam je veselo zapel in zaigral na kitaro. Nato nas je pot vodila čez travnik in gozd. Nazadnje smo prispeli do ceste, na kateri smo zjutraj pričeli pohod. Pohod na Brinjevo goro je bil zanimiv.

Miha Založnik, 4. b

S PLANINSKIM KROŽKOM V NARAVO

V letošnjem šolskem letu sem obiskoval planinski krožek. Zanj sem se odločil, ker sem raje v naravi, raziskujem nove poti, kot pa na tablici ali pred televizijo. Zelo mi je bilo všeč, ko smo plezali po skalah, se družili in odkrivali nove, skrite poti. Večkrat se nam je zgodilo tudi kaj zabavnega in smešnega. Lepo je biti planinec in preživeti čas v hribih.

Vito Krajnc 3. b

POHOD NAD MISLINJO IN DOLIČEM PO GOZDNEM GREBENU

V soboto, 21. 4. 2021, smo se s planinskim krožkom zbrali ob 9.00 uri pri skakalnici v Mislinji.

Pot smo pričeli v gozdu, kjer je bilo polno čemaža. Potem nas je pot vodila po grebenu, kjer je bil lep razgled. Počasi smo se vzpenjali do razgledne točke, kjer smo se spočili in pomalicali. Sendvič iz nahrbtnika nam je prav teknil. Po počitku smo se spustili navzdol po poti, ki je bila obdana s čudovitim vresjem. Pot nas je pripeljala do kolesarske poti in skozi dva tunela, kjer je bilo prav igrivo.

Pohod se je zaključil, kjer se je začel. Naše druženje je trajalo več ur in imeli smo se zelo lepo.

Klara Žvikart, 3. a

POHOD PO GOZDNI IN ZGODOVINSKI UČNI POTI STARI GRAD NAD RADLJAMI

V soboto, 1. 4. 2023, smo se s planinskim krožkom odpravili po gozdni in zgodovinski učni poti na Stari grad nad Radljami ob Dravi.

Začeli smo zelo zagreto. Na pohodu smo imeli psa. Bil je velik in ime mu je bilo Čili. Na parkirišču je bila tabla z zemljevidom poti in vsak izmed nas si je izbral svojo številko, ki jo je moral na poti poiskati. Jaz sem si izbral številko 36, saj je bila to znamenitost Huda luknja.

Šli smo čez vse ovire in se preizkusili na trim stezi. Ko smo prišli do vrha, smo pomalicali sendviče in nekaj sladkega. Povsod so bili močeradi. Šele na poti navzdol smo srečali Hudo luknjo. Seveda smo šli vanjo. Bila je zelo lepa.

Malo naprej se je naša pot končala. Pozdravili smo se in šli vsak po svoje.

Jakob Ošep, 3. a

POHOD Z LUČKAMI DO ZVONČKA ŽELJA

V torek, 20. decembra 2022, smo šli na pohod z lučkami. S seboj smo imeli nahrbtnik, v njem smo imeli malico, pijačo in svetilko.

Ko se je začelo temniti, smo si prižgali svetilke. Nekateri smo imeli naglavno in nekateri ročno. Pot smo začeli za Traberck centrom. Hodili smo približno dve uri in pol. Pot nas je vodila po strmi cesti mimo hiše učiteljice Zdenke.

Potem smo šli po ozki gozdni poti, ki je bila dokaj spolzka. Šli smo mimo ruševin gradu. Čez nekaj časa smo prišli do zaledenele ceste, bila je zelo spolzka, zato smo hodili čim bolj po robu. Po tej cesti smo šli mimo neke kmetije in kmalu prišli do zvončka želja. Tam je lahko vsak pozvonil, dedek Mraz pa nam je pustil vrečko presenečenja in pismo, ki smo ga z veseljem prebrali.

Potem smo odšli nazaj po cesti, mimo Sodnega stolpa do Grajske bajte in se tam okrepčali. Pili smo čaj in pomalicali. Občudovali smo grad, saj je bil osvetljen z lučkami, ki spreminjajo barvo. Res je bil čudovit.

Nato smo se odpravili do gradu, se fotografirali in uživali v razgledu na nočni Dravograd z okolico.

Po drugi poti smo se vrnili nazaj do Dravograda in se pred Vidovo cerkvico pozabavali v Pravljični vasici. Ta pohod je bil zelo zabaven.

Sara Ramšak, 5. razred

MENTORICI: MATEJA PETEK IN ZDENKA KRAJNIK

USTVARJALNO PREŽIVLJANJE PROSTEGA ČASA

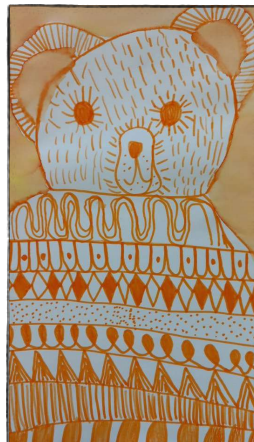
ODDELEK PODALJŠANEGA BIVANJA - 2. RAZRED

ČAROVNICA, Filip Širnik

DEŽEVEN DAN, Nika Pirnat

MEDVEDEK, Manca Svetina

GOZD JESENI, Alja Ramšak

MEDO, Erik Prikeržnik

METULJI, Aneja Kozar Planinšek

METULJI, Filip Rek

JESEN, Katarina Repotočnik

GASILEC REŠUJE MUCO, Primož Ravnjak (Nagrajen izdelek)

PRIJATELJICA GASILKA, Manuela Vrhovnik

TULIPAN, Vid Havle

GOZD V JESENSKIH BARVAH, Jacqueline Studenčnik

POMOČ PRI POPLAVAH, Anže Popič

UČITELJICA: TATJANA ČEVNIK

GLEDALIŠKI KROŽEK

V šolskem letu 2022/2023 je Uprava RS za zaščito in reševanje razpisala natečaj na temo »Naravne in druge nesreče – Pomoč potrebujemo vsi«. Tudi naša šola je sodelovala na natečaju z likovnimi, literarnimi prispevki in s filmom, kjer smo sodelovali učenci 7. razreda v sklopu gledališkega krožka. Poimenovali smo se skupina 007. Naši mentorici učiteljica Renata in Andreja sta nas seznanili in predstavili temo natečaja in s skupnimi močmi je nastal zanimiv film. V filmu smo želeli prikazati, da v našem kraju živijo tudi invalidi, ki pogosto potrebujejo našo pomoč. V našem primeru nam je zagodla huda snežna ploha in pobelila cestišča in pločnike in s tem onemogočila varno hojo.

Film se je uvrstil na regijsko in kasneje še na državno tekmovanje. Izmed 16-ih prispelih filmov je bil naš izbran med najboljših pet. Za nagrado in po priznanja smo bili povabljeni na Ig, kjer je Izobraževalni center za zaščito in reševanje Republike Slovenije. Tam so za nas in druge nagrajence pripravili lutkovno predstavo, nam podelili priznanja in tudi nagrade ter nam predstavili vadbeni center. Povedali in prikazali so nam, kako hitro lahko pride do požara ali drugih nesreč in kaj moramo v takih primerih narediti. Z dobrim kosilom pa so poskrbeli tudi, da nismo bili lačni.

Zanimiv dopoldan je hitro minil in že smo se z avtobusom odpeljali proti domu in med potjo razmišljali, kakšna akcija čaka skupino 007 v prihodnje.

Urška Bukovc, 7. razred

Film Vedno in povsod – državna nagrada na natečaju Naravne in druge nesreče

Kamera: Blaž Grudnik, mentorici: Renata Sešel in Andreja Krotmajer

KOORDINATORICI: RENATA SEŠEL IN ANDREJA KROTMAJER

LIKOVNA UMETNOST

SLIKAM KOT PICASSO - (OB 50-LETNICI SMRTI PABLA PICASSA)

Rina Uršnik, Slikam kot Picasso,
9. b

Maks Kušej, Slikam kot Picasso,
6. a

Alya Pokržnik, Slikam kot
Picasso, 7. razred

Letos obeležujemo 50-letnico smrti Pabla Picassa, enega najvplivnejših umetnikov 20. stoletja. Njegovo ustvarjanje je razdeljeno v različne umetniške faze, najbolj pa je znan kot soutemeljitelj kubizma, v katerem je stvarni svet razstavljen na osnovne geometrijske oblike in predstavljen z različnih zornih kotov hkrati. Umetnik je vedno znova iskal nove ideje. Idejno bogate pa so tudi slike in risbe naših mladih ustvarjalcev.

Rina Uršnik, Slikam kot
Picasso, 9. b

Rok Škrabec, Slikam kot
Picasso, 9. a

Naja Pori, Slikam kot Picasso, 9. a razred

GEOGRAFIJA, ZGODOVINA IN ZGODOVINSKI KROŽEK

EKSKURZIJA NA AVSTRIJSKO KOROŠKO

V četrtek, 27. 10. 2022 smo se učenci, ki obiskujemo zgodovinski krožek, udeležili ekskurzije na Avstrijsko Koroško. Vsi smo bili zelo navdušeni in komaj smo čakali na ta dan. Najprej smo se ustavili v Globasnici, kjer smo si ogledali ostanke višinske naselbine Juene. Ker smo se ravno v tistem času pripravljali na zgodovinsko tekmovanje, smo v muzeju, ki smo si ga ogledali po sprehodu med ruševinami, v živo videli kar nekaj zgodovinskih artefaktov, o katerih smo prebirali v naši literaturi.

Pot smo nadaljevali proti Gosposvetskemu polju. Ogledali smo si prvo cerkveno središče v Karantaniji – cerkev Gospe Svete ter vojvodski prestol, kjer so nekoč ustoličevali karantanske kneze.

Seveda smo vsi komaj čakali na zadnji del dneva – ogled Minimundusa, kjer smo se lahko sprehodili in fotografirali z miniaturnimi slavni zgradb po svetu.

Po mojem mnenju je bil to najboljši dan v tem šolskem letu.

Max Tomšič, 8. razred

EKSKURZIJA V DRAVOGRAD

V sredo, 26. 4. 2023, smo se učenci, 9. razredov udeležili ekskurzije v Dravograd. Okoli osme ure smo se odpravili na pot proti dvorcu Bukovje. Tam so nam predstavili njegovo zgodovino, ogledali pa smo si še nevestin salon, lovsko sobo Kometrov, muzej osamosvojitvene vojne ter prostore Geoparka Karavanke.

Pot smo nadaljevali v trg Dravograda. Na vzpetini nad gradom smo lahko videli ruševine starega gradu, po katerem je naš kraj dobil ime, prav tako pa smo se sprehodili tudi po Trgu 4. julija. Sredi trga stoji romanska cerkev sv. Vida ob njej pa je spominski park s spomenikom padlih borcev, različnimi obeležji in lipo, ki so jo naši predniki posadili v čast osamosvojitve Slovenije.

Če smo si v Dvorcu Bukovje ogledali čas osamosvojitvene vojne, smo svojo pozornost tokrat posvetili času druge svetovne vojne in dogodkom, ki so se odvijali v Dravogradu in okolici. Ustavili smo se namreč tudi pri občini Dravograd, kjer so nekoč bili gestapovski zapori, ki so jih uporabljali za mučenje prebivalstva. Po ogledu muzejske zbirke in celic, kamor so ljudi zapirali, ni več presenečenje, da je obeležje na občini, s svojimi besedami: »Tu kraj je strašnih muk, naj pomlje vnuk, kaj je svobode cena.« res primerna gesta. Dravograd je znan tudi kot mesto mostov, zato smo enega prečkali tudi mi ter se z avtobusom odpeljali še proti Libeličam, kjer smo si ogledali cerkev sv. Martina, kostnico ter muzej s črno kuhinjo in plebiscitnimi prostori.

Bil je dobro izkoriščen dan.

ZGODOVNINSKI KROŽEK

Letošnje leto je bilo na zgodovinskem krožku zelo zanimivo in pestro. V prvem polletju smo se učenci 8. in 9. razredov pripravljali na šolsko tekmovanje iz znanja zgodovine, ki je potekalo 6. decembra 2022. Letošnja tema je nosila naslov Od razpada Rimskega cesarstva do nastanka kneževin v alpskem prostoru. Priprave so bile kar intenzivne, snovi pa tudi ni bilo malo, a vseeno se mi je uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, ki je potekalo marca v Vojniku. Le malo mi je zmanjkalo do zlatega priznanja, a sem vseeno zadovoljen s svojim dosežkom. Predvsem pa sem vesel, da sem lahko kraje, ki smo jih obravnavali, tudi v živo obiskal, saj je učiteljica za člane zgodovinskega krožka organizirala tudi ekskurzijo v središče nekdanje Karantanije.

Anže Kašman, 8. razred

Pri zgodovinskem krožku, smo res počeli zanimive stvari in učiteljica je večkrat upoštevala naše želje ter zanimanja. Tako je bilo tudi na dan, ko smo si zaželeli obravnavati dinozavre. Učiteljica je za nas pripravila vsebino, naša naloga pa je bila, da smo s seboj v šolo prinesli naše dinozavre. Ni jih bilo težko najti, sploh nam fantom ne. Da pa smo uro še popestrili in si lažje predstavljali, kako ogromna bitja so to bila, smo si sposodili metre in se odpravili po šolskih hodnikih merit, kako velika bitja so to dejansko bila. Merili smo njihovo dolžino, njihovo višino in na koncu sklenili, da verjetno res ne bi imeli možnosti za preživetje, če bi živeli v našem času. To pa je bila le ena izmed zanimivih ur, ki smo jih lahko doživeli na zgodovinskem krožku.

Nik Vidrih 9. b

PROJEKT KROKUS

Naša šola že drugo leto sodeluje pri projektu Krokus, ki ga organizira Sinagoga Maribor v sodelovanju z mednarodno organizacijo HETI (Holocaust Education Trust Ireland). Pri zgodovinskem krožku smo tako nekaj časa posvetili spoznavanju ciljev omenjenega projekta in smo bili takoj za to, da se nekaj naučimo in znanje delimo tudi z drugimi. Tako smo jeseni, po prejemu čebulic, k sodelovanju povabili tudi skupino OPB, jim predstavili naš namen in skupaj smo ob drevesu za šolo oblikovali spominski park ter posadili čebulice rumenega žafrana v spomin na umrle otroke v času holokavsta.

27. januarja, ko obeležujemo dan spomina na vse žrtve holokavsta, smo za šolski radio pripravili tudi spominsko uro. V prvih spomladanskih dneh pa smo se večkrat sprehodili pogledat, ali so naši krokusi že zacveteli.

Jure Širnik, 8. razred

FOTOGRAFSKI NATEČAJ

SKUPAJ SE IMAMO
LEPO, Zala Popič, 4. a

HAKUNA MATATA,
Jakob Perše, 4. a

SKUPAJ SE RADI
DRUŽIMO, Maks Kušej, 6. a

Vsako leto v mesecu oktobru, pod okriljem Tedna otroka, razpišemo na šoli fotografski natečaj. Letošnji naslov tečaja je bil SKUPAJ SE IMAMO LEPO.

IMAMO SE RADI, Enna Nenadić, 4. a

Na natečaj je prispelo 27 zelo lepih fotografij, ki so jih posneli učenci in so pripovedovale različne zgodbe prijateljstva. Strokovna komisija je prispеле fotografije ocenila in najboljše štiri smo nagradili. Nagrajene fotografije krasijo šolo in so na ogled vso šolsko leto.

KOORDINATORICA: RENATA SEŠEL

BRALNI PROJEKTI

"Kdor bere, ta tudi misli. Kdor bere, bolje razume samega sebe, druge ljudi in svet, ki v njem živi. Kdor bere, je z zlato nitjo povezan s svojo dušo, zato sliši njen glas. In ni osamljen, čeprav je sam."

(dr. Manca Košir)

BEREMO SKUPAJ

Tudi v tem šolskem letu smo se v okviru Nacionalnega meseca skupnega branja pridružili projektu Beremo skupaj, ki smo ga v lanskem šolskem letu dodali k že ustaljenim projektom, s katerimi želimo okrepiti bralne navade naših učencev in razvijati bralno pismenost.

Posebna pozornost letošnje akcije je bila namenjena povezavi med branjem in gibanjem, ki izhaja iz misli irskega pisatelja R. Steela: »Branje je za duha to, kar je telovadba za telo.«

V okviru omenjene akcije so prvošolčki naše šole prvič obiskali šolsko knjižnico, ki bo zagotovo postala njihov priljubljen prostor na šoli. Knjižničarka jim je najprej povedala zgodnico, nato pa izročila knjigo, ki jo je v tem šolskem letu Bralna značka Slovenije podarila vsem prvošolčkom v Sloveniji. To je knjiga pisateljice Ide Mlakar Črnič z naslovom Kako sta Bibi in Gusti prezvijačila hrib. Knjižnega darila so se naši mali nadobudneži zelo razveselili in obljubili, da bodo redno prihajali v knjižnico in pridno brali. Upajmo, da bo knjiga res postala njihova zvesta spremljevalka.

RASTEM S KNJIGO

Že kar precej let kot šola sodelujemo v nacionalnem projektu »Rastem s knjigo«, ki vključuje dve ciljni skupini, in sicer sedmošolce osnovne šole in dijake 1. letnika srednje šole, njegov glavni namen pa je mladim bralcem približati kakovostno slovensko mladinsko literaturo ter spodbujati branje pri mladih. V tem šolskem letu je potekal projekt za sedmošolce že sedemnajstič.

V okviru projekta so sedmošolci naše šole v torek, 8. 11. 2022, obiskali Knjižnico Dravograd. Tam jim je knjižničarka najprej podrobneje predstavila omenjeni projekt, nato pa še sistem Cobiss, t.j. javno dostopen knjižnični katalog, del katerega je že nekaj let tudi naša šolska knjižnica. Sledila je predstavitev knjige avtorja Boštjana Gorenca z naslovom Reformatorji v stripu, ki so jo tokrat v okviru projekta dobili v dar prav vsi sedmošolci slovenskih osnovnih šol. Knjižničarka jim je prebrala odlomek iz knjige, ki so ga učenci potem tudi odigrali. Po slišanjem in videnem se je njihovo zanimanje za vsebino dobljene knjige še poglobilo. Zato ni bilo presenečenje, ko so se posamezniki ob vrnitvi v šolo odpravili v knjižnico, kjer so že pričeli z branjem zabavne in hkrati poučne zgodbe o nastanku slovenskega jezika ...

DAN EVROPSKIH AVTORJEV

Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje ter Javna agencija za knjigo so podprli pobudo Evropske komisije in se 27. 3. 2023 prvič pridružili praznovanju dneva evropskih avtorjev. Na ta način želijo mlajše generacije dodano spodbuditi k odkrivanju in branju literature evropskih avtorjev ter jih ozaveščati, kako pomembno je branje kvalitetne literature za celosten razvoj osebnosti.

Na naši šoli smo ta dan obeležili z 'bralnim maratonom', in sicer tako, da so učitelji na začetku vsake učne ure učencem 5 do 10 minut brali iz knjige, ki jo je za vsak razred posebej izbrala knjižničarka.

Tako majhni kot malo večji so z zanimanjem prisluhnili. Mogoče so prav zaradi tega bralnega dogodka tistega dne zavili v knjižnico in si izposodili knjigo za popoldansko branje.

BODI KUL, BERI FUL

Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem v sodelovanju s koroškimi osrednjimi knjižnicami, Slovensko študijsko knjižnico v Celovcu, srednjimi šolami ter osnovnimi šolami Koroške izvaja bralni projekt BODI KUL, BERI FUL. Namenjen je mladim od 13. do 18. leta.

V tem šolskem letu je v omenjenem projektu sodelovalo devet osmošolcev naše šole, ki so morali prebrati tri knjige s priporočilnega seznama in iz njih izpisati odlomek/citat, ki se jim je zdel res 'kul'.

V torek, 9. maja 2023, so se skupaj z mladimi bralci Koroške (bilo jih je okoli 130) udeležili zaključne prireditve s podelitvijo priznanj, ki se je odvijala v razstavišču Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika. Izkušena pripovedovalka pravljic in avtorica serije izletniških vodnikov z naslovom Pravljične poti, Irena Cerar, je ob glasbeni spremljavi slovenskega harmonikarja, klaviaturista, skladatelja in producenta, Janeza Dovča, doživeto pripovedovala malo manj znane ljudske pravljice, ki jih je slišala, ko je obiskala skrivne koticke prelepe Slovenije. Bilo je posebne vrste doživetje, ki je zagotovo vzbudilo željo po še več pravljicah ...

BRALNA NOČ

April je mesec, ki je še bolj kot ostali povezan s knjigo in branjem. 2. april, dan rojstva največjega pravljicarja Hansa C. Andersena, je mednarodni dan knjig za otroke, 23. april pa je svetovni dan knjige in avtorskih pravic.

Na šoli smo praznika knjig obeležili z zaključkom branja knjig za bralno značko in za vse pridne bralce v četrtek, 20. aprila, organizirali bralno noč. Tega dne so se učenci, ki so osvojili bralno značko, ob 18:30 zbrali v telovadnici, kjer se jim je pridružil znan koroški ustvarjalec, Primož Suhodolčan. V svojem nastopu je na humoren način predstavil številne prigode, ki so opisane tudi v njegovih knjigah, po katerih učenci radi sežejo.

Po nastopu so imeli učenci večerjo, tej pa je sledilo delo v delavnicah, v okviru katerih so učenci na različne načine ustvarjali junake iz Suhodolčanovih del. Največ pozornosti so namenili slavnemu Petru Nosu. Še posebej ustvarjalno je bilo v literarno-glasbeni delavnici, v kateri so sedmošolci in osmošolci napisali pesem o našem šolskem logotipu in njegovi sporočilnosti, pri čemer jim je poleg učitelja bil v pomoč znani koroški kitarist Dejan Dimec, poznan tudi kot član skupine Kingston.

Po končanih delavnicah so učenci učilnice preuredili v spalne koticke in se udobno namestili za večerno branje. Učenci višjih razredov so se porazdelili med učence od 1. do 5. razreda in jim prebirali različne zgodbe, ki so jih popeljale v svet sanj.

Noč je bila kratka, saj je bilo ob 6:30 treba vstati in pospraviti učilnice, čeprav bi marsikdo še podremal kakšno urico ali dve. Našim 'značkarjem' so se namreč pridružili ostali učenci in učilnice so spet služile svojemu prvotnemu namenu. Bralna noč pa je zagotovo vsem prisotnim ostala v lepem spominu.

ZLATI BRALCI

V petek, 19. aprila 2023, so se zlati bralci vseh osnovnih šol na Koroškem udeležili prireditve ob zaključku sezone BZ. Potekala je v Druženem domu na Prevaljah, v rojstnem kraju bralne značke, v organizaciji OŠ Franja Goloba Prevalje v sodelovanju z Občino Prevalje.

Najprej je vse prisotne pozdravil podžupan občine, ki je izpostavil pomen branja v času, ko nas obkroža moderna tehnologija.

Sledil je kulturni program učencev OŠ Franja Goloba Prevalje, nato pa se je na odru pridružil

osrednji gost prireditve, priznan slovenski pisatelj, igralec, komik in prevajalec Boštjan Gorenc – Pižama, ki je na zanimiv in humoren način predstavil nekaj tez o nastanku posameznih slovenskih besed in slovenskega jezika nasploh.

Z naše šole se je prireditve udeležilo devet zlatih bralk in bralcev – devet devetošolcev, ki so osvojili bralno značko vseh devet let šolanja. To so: Živa Ferarič, Matic Razbornik, Nik Sedeljšak, Taja Skarlovnik, Zala Založnik, Nina Boženek, Maša Črešnik, Tia Grubelnik in Kaja Razgoršek.

Naj ostane knjiga še naprej njihova zvesta spremljevalka.

KOORDINATORICA BRALNIH PROJEKTOV: LILIJANA LADRA

PLANINSKI POHOD NA LOVRENŠKA JEZERA

Rada imam sprehode v naravi in druženje s prijatelji, zato sem se včlanila v planinski krožek. Na začetku šolskega leta smo dobili seznam pohodov in prvi je bil pohod na Lovrenška jezera. Tega sem se še posebej razveselila, saj tam še nisem bila in sem slišala, da je zelo lepo. Tako sem se navdušena skupaj z mamo v soboto, 8. 10. 2022, udeležila planinskega pohoda na Lovrenška jezera.

Zgodaj zjutraj smo se zbrali v Mislinji in se nato z avtomobili odpeljali na Roglo. Od tam se je začela naša pohodniška pot. Hodili smo po travniku, kjer so se pasle krave, ki nas sploh niso preveč opazovale, saj so navajene pohodnikov. Pot se je nadaljevala po gozdu, kjer smo imeli kratek postanek ob tabli, kjer smo prebrali legendo o Jezerniku. To je bil pohorski Povodni mož, ki je živel v velikem jezeru, ki ga danes ni več. Pravijo, da je varuh narave in da je ustvaril Lovrenška jezera.

Pot se je tik pred koncem nadaljevala z lesenimi stopnicami, ki jih je bilo zelo veliko. Priznam, da sem bila tam že kar utrujena, stopnic pa ni in ni bilo konec. Vendar smo le prispeli do razglednega stolpa in se povzpeli nanj. Tam smo si malo utrujeni tudi privoščili malico. Prav teknila je. Razgled pa je bil prečudovit – toliko zelenega grmičevja in jezera. Nato pa nas je čakal še najlepši del – sprehod po potki med jezerci. Bilo je prečudovito, pa še lep sončen dan je bil! Bila sem očarana nad tem, kako je lahko narava lepa. Posedali smo po klopeh in se fotografirali. Kar malo žal mi je bilo, ko smo se morali vrniti nazaj. Ko smo se vrnili na Roglo, smo se ustavili še v Škratkovci vasi in se malo poigrali.

Domov sem se vrnila malo utrujena, vendar zelo vesela in polna navdušenja nad to lepo naravo. Bilo je lepo in vem, da bom s planinskim krožkom odkrila še veliko lepih kotičkov in planin.

Ines Tomažič, 5. razred

ZIMSKI POHOD K MEDVEDU

V soboto, 28. 1. 2023, smo se zbrali pred Domom borcev v Šentjanžu, kjer smo se kot mladi planinci pridružili ostalim pohodnikom.

Pot nas je vodila proti Kronske gori, kjer smo zavili proti Dolancu. Pot je bila zasnežena in malce mrzla. Ob čudoviti družbi nas to sploh ni motilo. Pri Medvedu je bila krajša slovesnost ob spominu na padle borce. Tam so nas tudi pogostili z malico.

V dolino smo se spustili po isti poti. Po nekaj urah druženja smo pot zaključili v Šentjanžu.

Klara Žvikart, 3. a

FOLKLORA

OBMOČNO IN REGIJSKO SREČANJE OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN RINGARAJA

Folklorna skupina Pavrški otroci iz Šentjana deluje na šoli že skoraj 30 let. Vsako leto se učenci 5. razreda spoznajo s folkloro in običaji iz preteklosti, pomagajo pa tudi učenci iz drugih razredov. Z letošnjo folklorno skupino smo nastopali že na prireditvi ob materinskem dnevu, na prireditvi ob srečanju starejših krajanov v Šentjanžu, udeležili smo se tudi območnega in regijskega tekmovanja otroških folklornih skupin.

V četrtek, 30. 3. 2023, je bilo območno srečanje otroških folklornih skupin Koroške v Mežici. Naša OFS Pavrški otroci iz Šentjana se je predstavila s spletom CRKJENA MIŠ. Otroci se igrajo različne igre, dokler fantje ne zagledajo mrtve miši. Takoj skujejo načrt, da bodo prestrašili deklice. Roziki vržejo mrtvo miš pod krilo, zato se vname prepir z zbadljivkami. Ker mrtva miš ne more ostati z njimi, pridejo na idejo, da bi se igrali pogreb. Miš s pesmijo pospremijo v zadnje slovo, se igrajo sedmino in na koncu zaključijo s plesom.

Nastopalo je 21 petošolcev in godca Eva Poročnik na violini iz 8. razreda ter Jan Repnik na diatonični harmoniki iz 9. razreda.

Z odličnim nastopom smo bili izbrani za regijski nivo in s tem dobili možnost, da se predstavimo na regijskem srečanju.

Regijsko srečanje otroških folklornih skupin Celjske in Koroške regije je potekalo 18. 4. 2023 v Mislinji, kjer so naši folkloristi prikazali še en odličen nastop in s tem dosegli SREBRNO PRIZNANJE.

Našim petošolcem ter godcema Evi in Janu iskreno čestitamo.

MENTORICI: JASMINA ROTOVNIK IN ZDENKA KRAJNIK

KULTURNE PRIREDITVE

DAJMO VSE ROŽE MAMI - PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU

V torek, 21. 3. 2023, se je v Domu borcev Šentjanž odvila prireditev z naslovom Dajmo vse rože mami, ki je bila namenjena vsem ženskam ob dnevu žena in materinskem prazniku. Učenci razredne stopnje so pod vodstvom svojih učiteljic pripravili deklamacije, zapeli in zaplesali. Prireditev sta povezovala učenca 8. razreda, Julija in Anže, nastopali pa so skorajda vsi učenci od 1. do 5. razreda.

Ob koncu prireditve je g. ravnatelj čestital vsem prisotnim ženskam in materam za praznik, nato pa so vsi učenci zapeli še skupno pesem Mama moja. Prireditev je bila kot vedno dobro obiskana.

Marinka Vožič

BOŽIČNI BAZAR IN KULTURNA PRIREDITEV

December je mesec pričakovanj, lepih misli in želja, je mesec, ko se veselimo drug z drugim, ko skušamo pozabiti vse slabo in pripraviti prostor novemu, boljšemu. Je tudi mesec, ko se veselimo najlepših praznikov v letu, ker vemo, da jih bomo preživel v družbi naših najdražjih.

Tudi v šoli je bilo že nekaj časa čutiti predpraznično vznemirjenje, ko so potekale priprave na glasbeno božično pravljico, ki se je dokončno razpletla v torek, 13. 12. 2022, v telovadnici šole.

Starši in drugi krajani Šentjanža so ponovno do zadnjega kotička napolnili dvorano in skupaj z nastopajočimi skušali poiskati Božičkov prepoznavni »ho, ho, ho«, ki ga je izgubil prav na božični večer. Iskanju so se pridružili tudi gospa Božičkova, škratje, snežinke in jelenčki, ki so z ubranim petjem uspeli povrniti Božičku izgubljeni »ho, ho, ho« in tako rešili božični večer, sicer bi letos otroci mogoče ostali celo brez daril.

A s tem se naše druženje še ni končalo. Po prireditvi je telovadnica postala prizorišče težko pričakovanega božično-novoletnega bazarja. Priprave nanj so potekale že nekaj časa, ko so učenci od 6. do 9. razreda v okviru tehničnega dne in popoldanskih delavnic izdelovali raznovrstne izdelke, ki so jih ponujali na stojnicah. Te so bile tudi tokrat bogato obložene s številnimi prazničnimi okraski, voščilnicami, venčki, piškoti, škratki in še čim. Stojnice so se hitro praznile, saj je bilo zanimanje obiskovalcev za tovrstne izdelke veliko. Mladi ustvarjalci so bili seveda navdušeni, da njihov trud ni bil zaman.

Dogajanje se je nato preselilo še v jedilnico šole, kjer je že dišalo po sveže pečenih palačinkah in pokovki. Le kdo bi se lahko uprl tem sladkim dobrotam? Obiskovalci so se tudi tokrat izkazali s prostovoljnimi prispevki, ki smo jih namenili za šolski sklad in s tem učencem naše šole. Hvala vsem, ki ste prispevali svoj delež!

Lilijana LADRA

DOSEŽKI UČENCEV V ŠOLSLEM LETU 2022/2023

IME IN PRIIMEK UČENCA	RAZRED	DOSEŽEK
Naja Pori	9.a	<ul style="list-style-type: none"> priznanje za sodelovanje na tekmovanju iz logike (šolsko tekmovanje) in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz znanja logike biserno priznanje na tekmovanju Matemček (šolsko tekmovanje) in srebrno priznanje na državnem tekmovanju Matemček udeležba na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni in bronasto priznanje iz znanja o sladkorni bolezni na šolskem tekmovanju
Gašper Rotovnik	9.a	<ul style="list-style-type: none"> priznanje Čmrlj iz znanja fizike (šolsko tekmovanje) in udeležba na regijskem tekmovanju
Sergeja Žvikart	9.a	<ul style="list-style-type: none"> zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava
Živa Ferarič	9.a	<ul style="list-style-type: none"> zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava
Sara Vetric	9.a	<ul style="list-style-type: none"> zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava
Kaja Razgoršek	9.b	<ul style="list-style-type: none"> Tekmovanje s področja slovenščine za Cankarjevo priznanje: Cankarjevo priznanje na šolskem tekmovanju in udeležba na regijskem tekmovanju Nagrajen prispevek 'Naravne in druge nesreče' (regijski nivo) priznanje za sodelovanje na tekmovanju iz logike (šolsko tekmovanje) in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz znanja logike biserno priznanje na tekmovanju Logična pošast (šolsko tekmovanje) in udeležba na državnem tekmovanju zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava bronasto Proteusovo priznanje na šolskem tekmovanju iz biologije in srebrno Proteusovo priznanje na državnem tekmovanju iz biologije
Jan Repnik	9.b	<ul style="list-style-type: none"> priznanje Čmrlj iz znanja fizike (šolsko tekmovanje) in udeležba na regijskem tekmovanju
Laura Hartman	9.b	<ul style="list-style-type: none"> priznanje na pesniški olimpijadi za mlade (državni nivo)
Tia Grubelnik	9.b	<ul style="list-style-type: none"> priznanje za sodelovanje na tekmovanju iz logike (šolsko tekmovanje) in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz znanja logike
Nik Vidrih	9.b	<ul style="list-style-type: none"> 37. mesto na državnem prvenstvu v alpskem smučanju

Tjaš Sgerm	9.b	<ul style="list-style-type: none"> • 11. mesto na državnem prvenstvu v alpskem smučanju
Anže Kašman	8.	<ul style="list-style-type: none"> • bronasto priznanje iz znanja zgodovine (šolsko tekmovanje) in srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz znanja zgodovine • priznanje Čmrlj iz znanja fizike (šolsko tekmovanje) in bronasto Stefanovo priznanje na regijskem tekmovanju • priznanje Kenguru iz znanja matematike (šolsko tekmovanje) in bronasto Vegovo priznanje na regijskem tekmovanju • priznanje za sodelovanje na tekmovanju iz logike (šolsko tekmovanje) in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz znanja logike • biserno priznanje na tekmovanju Matemček (šolsko tekmovanje) in udeležba na državnem tekmovanju
Jure Širnik	8.	<ul style="list-style-type: none"> • priznanje Čmrlj iz znanja fizike (šolsko tekmovanje) in udeležba na regijskem tekmovanju • bronasto Dominkovo priznanje iz znanja astronomije (šolsko tekmovanje) in udeležba na državnem tekmovanju • Tekmovanje s področja slovenščine za Cankarjevo priznanje: Cankarjevo priznanje na šolskem tekmovanju, bronasto priznanje na regijskem tekmovanju in srebrno priznanje na državnem tekmovanju • Tekmovanje s področja angleščine: bronasto priznanje na šolskem tekmovanju in srebrno priznanje na državnem tekmovanju • biserno priznanje na tekmovanju Logična pošast (šolsko tekmovanje) in udeležba na državnem tekmovanju • zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava • bronasto priznanje na tekmovanju Vesela šola in udeležba na državnem tekmovanju • zlato Preglovo priznanje na državnem tekmovanju in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju
Jana Hranjec	8.	<ul style="list-style-type: none"> • priznanje Kenguru iz znanja matematike (šolsko tekmovanje) in bronasto Vegovo priznanje na regijskem tekmovanju • priznanje za sodelovanje na tekmovanju iz logike (šolsko tekmovanje) in bronasto priznanje na regijskem tekmovanju iz znanja logike • zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava
Eva Poročnik	8.	<ul style="list-style-type: none"> • zlato priznanje za sodelovanje na festivalu Turizmu pomaga lastna glava
Aleks Krivec	8.	<ul style="list-style-type: none"> • 1. mesto na šolskem državnem prvenstvu v judu - državni prvak
Nejc Poberžnik	8.	<ul style="list-style-type: none"> • udeležba na državnem tekmovanju Elastomobilov (8. mesto)

Naši učenci so tudi letošnje šolsko leto sodelovali na različnih tekmovanjih v znanju, športnih tekmovanjih, likovnih in literarnih natečajih, kjer so dosegli številna priznanja in nagrade na občinskem, regijskem in državnem nivoju.

FOLKLORA

Otroška folklorna skupina "Pavrški otroci iz Šentjana" je sodelovala na prireditvi Ringaraja na območnem srečanju OFS Koroške v Mežici in prejela priznanje za sodelovanje.

Po oceni strokovne komisije je bila izbrana za regijski nivo in si s tem prislužila nastop na srečanju OFS Celjske in Koroške regije v Mislinji in prejela srebrno priznanje.

Sodelujoči: vsi učenci 5. razreda ter Jan Repnik (harmonika) iz 9. b in Eva Poročnik (violina) iz 8. razreda.

BRALNA ZNAČKA

Tudi v tem šolskem letu so učenci pridno brali, da bi osvojili bralno značko.

Bralno značko je osvojilo 144 učencev (1. razred: 23 učencev, 2. razred: 25 učencev, 3. razred: 23 učencev, 4. razred: 24 učencev, 5. razred: 13 učencev, 6. razred: 10 učencev, 7. razred: 7 učencev (Prejeli bronasto Prežihovo 'značko'), 8. razred: 9 učencev (Prejeli srebrno Prežihovo 'značko'), 9. razred: 10 učencev (Prejeli zlato Prežihovo bralno 'značko'). Učenci od 1. do 6. razreda so prejeli bralna priznanja.

Devet učencev 9. razreda si je prislužilo naziv »zlati bralec/zlata bralka« in so prejeli še Spominsko priznanje za zvestobo knjigi in bralni znački ter knjigo Kako razumeti svet: 50 abstraktnih izumov dr. Tine Bilban z ilustracijami Ivana Mitrevskega. Ti učenci so: Živa Ferarič, Matic Razbornik, Nik Sedeljšak, Taja Skarlovnik, Zala Založnik, Nina Boženk, Maša Črešnik, Tia Grubelnik, Kaja Razgoršek.

Besedila in likovna dela so prispevali učenci razredne in predmetne stopnje.

Izbor besedil: učiteljice razredne stopnje, Lilijana Ladra in Jernej Bobek

Lektoriranje: Lilijana Ladra in Jernej Bobek

Grafična podoba in oblikovanje: Katja Krejan

Šentjanž pri Dravogradu, junij 2023

